

Het leven van Jezus

Een levensveranderende boodschap

Het leven van Jezus

Een levensveranderende boodschap

1^e druk

Deze uitgave is een hertaling van het Markusevangelie zoals vertaald in de Statenvertaling. Algoritmisch zijn verouderde woorden verduidelijkt en altijd menselijk en biddend gecontroleerd.

Meer informatie op: www.vrijestatenvertaling.nl
Email: vragen@levenslicht.org

Deze uitgave is door Levenslicht.org online gepubliceerd en vrij te verspreiden in de aangeboden vormen zonder de inhoud of vorm op enige wijze onvermeld te wijzigen.

© 2026 Levenslicht.org

Een bijzonder verslag

Je hebt een bijna tweeduizend jaar oude brief in handen. Dit is één van de oudste verslagen van Jezus' leven, sterven en de wonderlijke opstanding. Dit verslag is beter bewaard en doorgegeven dan welke brieven of boeken van wie ook in de geschiedenis.

Intensief hadden Jezus' eerste volgelingen met Hem opgetrokken. Ze hadden Hem gevolgd en gezien hoe Hij water in wijn veranderde, zieken genas en een radicale en levensveranderende boodschap bracht. Niemand heeft ooit zo veel liefde laten zien en dat niet alleen voor vrienden, juist ook voor Zijn vijanden.

Anders dan alle anderen, handelde Hij ons grootste probleem af, zonde. Hij stierf, terwijl Hij dat oordeel niet verdiende. Hij stierf, omdat Hij de zonde wilde dragen in onze plaats. En Hij stond op zodat ook wij eeuwig kunnen leven.

Hiervan getuigden Zijn eerste volgelingen en zo hebben deze verslagen de levens van miljoenen door de eeuwen heen veranderd. En wat jij met dit verslag doet, zal uitmaken of ook jouw leven zo radicaal zal veranderen.

Sommige woorden heb je misschien nog nooit gehoord. We leggen ze achterin dit boekje (blz. 81) verder uit.

Hoofdstuk 1

Johannes de Doper bereidt de weg

¹ Het begin van het Evangelie^a van Jezus Christus^b, de Zoon van God. ² Zoals geschreven is in de profeten^c: Zie, Ik zend Mijn engel^d voor Uw aangezicht, die Uw weg voor U bereiden zal. ³ De stem van een roepende in de woestijn: Bereid de weg van de HEERE^e, maak Zijn paden recht. ⁴ Johannes doopte in de woestijn en predikte de doop^f van bekerings^g tot vergeving van zonden^h. ⁵ En heel het Joodse land ging naar hem toe, en die van Jeruzalem; en zij werden allemaal door hem gedoopt^f in de rivier de Jordaan, terwijl zij hun zonden^h beleden. ⁶ En Johannes was gekleed met een kamelenvacht, en met een leren gordel om zijn middel, en at sprinkhanen en wilde honing. ⁷ En hij predikte en zei: Na mij komt Hij Die sterker is dan ik, van Wie ik niet waardig ben om neer te bukken en de riem van Zijn sandalen los te maken. ⁸ Ik heb u wel gedoopt^f met water, maar Hij zal u dopen met de Heilige Geestⁱ.

De doop van Jezus

⁹ En het gebeurde in die dagen dat Jezus kwam vanuit Nazareth in Galilea, en door Johannes

gedoopt^f werd in de Jordaan. ¹⁰ En meteen, toen Hij uit het water omhoogkwam, zag Hij de hemelen opengaan en de Geest, als een duif, op Hem neerdalen. ¹¹ En er klonk een stem uit de hemelen: U bent Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!

De verzoeking in de woestijn

¹² En meteen dreef de Geest Hem uit naar de woestijn. ¹³ En Hij was daar in de woestijn veertig dagen, verzocht door de satani; en was bij de wilde dieren; en de engelen dienden Hem.

Jezus begint te prediken in Galilea

¹⁴ En nadat Johannes overgeleverd was, kwam Jezus in Galilea en predikte het Evangelie^a van het Koninkrijk van God^k, ¹⁵ en zei: De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God^k is dichtbij gekomen; bekeer u en geloof het Evangelie^a.

De roeping van de eerste discipelen

¹⁶ En toen Hij langs de Galilese zee wandelde, zag Hij Simon en Andreas, zijn broer, die het net in de zee wierpen (want zij waren vissers); ¹⁷ En Jezus zei tegen hen: Volg Mij, en Ik zal maken dat u vissers van mensen zult worden. ¹⁸ En zij lieten meteen hun

netten achter en volgden Hem. ¹⁹ En toen Hij vandaar een stukje verder ging, zag Hij Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en Johannes, zijn broer, die in het schip hun netten aan het herstellen waren. ²⁰ En meteen riep Hij hen; en zij lieten hun vader Zebedeüs in het schip achter met de knechten, en volgden Hem.

Onderwijs en genezing in Kapernaüm

²¹ En zij kwamen in Kapernaüm; en meteen op de sabbat^l ging Hij de synagoge^m binnen en onderwees.

²² En zij stonden versteld over Zijn onderwijs, want Hij onderwees hen als iemand die gezag heeft, en niet zoals de schriftgeleerdenⁿ. ²³ En er was in hun synagoge^m een mens met een onreine geest^o, en hij riep uit: ²⁴ Ga weg! Wat hebben wij met U te maken, Jezus de Nazarener? Bent U gekomen om ons te vernietigen? Ik weet Wie U bent: de Heilige van God.

²⁵ En Jezus bestrafte hem en zei: Zwijg stil en ga uit van hem! ²⁶ En de onreine geest^o deed hem stuiptrekken en met een luide stem roepend ging hij uit van hem. ²⁷ En zij waren allemaal verbaasd, zodat zij onder elkaar vroegen: Wat is dit? Wat voor nieuwe leer is dit, dat Hij met gezag ook de onreine geesten gebiedt en zij Hem gehoorzamen! ²⁸ En het

nieuws over Hem verspreidde zich meteen in heel het omliggende land van Galilea.

Genezingen bij Simon thuis

²⁹ En meteen toen zij uit de synagoge^m kwamen, gingen zij naar het huis van Simon en Andreas, met Jakobus en Johannes. ³⁰ En de schoonmoeder van Simon lag ziek met koorts; en meteen vertelden zij Hem over haar. ³¹ En Hij ging naar haar toe, pakte haar hand en richtte haar op; en meteen verliet de koorts haar, en zij diende hen. ³² Toen het nu avond geworden was, toen de zon onderging, brachten zij allen die ziek en door demonen^o bezeten waren naar Hem toe. ³³ En de hele stad was samengekomen bij de deur. ³⁴ En Hij genas er velen die aan verschillende ziekten leden; en wierp vele demonen^o uit, en liet de demonen niet toe te spreken, omdat zij Hem kenden.

Prediking door heel Galilea

³⁵ En 's morgens vroeg, toen het nog diep in de nacht was, stond Hij op en ging naar een eenzame plaats, en bad daar. ³⁶ En Simon en zij die bij hem waren, gingen Hem achterna. ³⁷ En toen zij Hem gevonden hadden, zeiden zij tegen Hem: Iedereen zoekt U. ³⁸ En Hij zei tegen hen: Laten wij naar de naburige

dorpen gaan, zodat Ik ook daar kan prediken; want daarvoor ben Ik uitgegaan. ³⁹ En Hij predikte in hun synagogen door heel Galilea, en wierp de demonen^o uit.

De reiniging van een melaatse

⁴⁰ En een melaatse kwam naar Hem toe, smeekte Hem en viel voor Hem op de knieën en zei tegen Hem: Als U wilt, kunt U mij reinigen. ⁴¹ En Jezus, diep in Zijn binnenste met ontferming bewogen, strekte Zijn hand uit en raakte hem aan en zei tegen hem: Ik wil het, word gereinigd! ⁴² En toen Hij dit gezegd had, ging de melaatsheid meteen van hem weg, en hij werd gereinigd. ⁴³ En nadat Hij hem streng gewaarschuwd had, stuurde Hij hem meteen weg; ⁴⁴ en zei tegen hem: Zie erop toe dat u niemand iets zegt; maar ga u aan de priester laten zien en offer voor uw reiniging wat Mozes geboden heeft, hun tot een getuigenis. ⁴⁵ Maar toen hij wegging, begon hij veel dingen te verkondigen en het woord te verspreiden, zodat Jezus niet meer openlijk in de stad kon komen, maar buiten op eenzame plaatsen verbleef; en zij kwamen van alle kanten naar Hem toe.

Hoofdstuk 2

De genezing van de verlamde

¹ En na enkele dagen kwam Hij weer in Kapernaüm; en het werd gehoord dat Hij in huis was. ² En meteen kwamen daar velen samen, zodat ook zelfs de ruimte bij de deur hen niet meer kon bevatten; en Hij sprak het woord tot hen. ³ En er kwamen mensen naar Hem toe die een verlamde brachten, die door vier gedragen werd. ⁴ En omdat zij vanwege de menigte niet bij Hem konden komen, braken zij het dak open waar Hij was; en toen zij een opening gemaakt hadden, lieten zij het draagbed neer waarop de verlamde lag. ⁵ En toen Jezus hun geloof zag, zei Hij tegen de verlamde: Zoon, uw zonden^h zijn u vergeven. ⁶ En sommigen van de schriftgeleerdenⁿ zaten daar en overdachten in hun harten: ⁷ Wat spreekt Deze zo godslasterlijk? Wie kan de zonden^h vergeven dan alleen God? ⁸ En Jezus, Die meteen in Zijn geest doorzag dat zij zo bij zichzelf overdachten, zei tegen hen: Waarom overdenkt u deze dingen in uw harten? ⁹ Wat is makkelijker, tegen de verlamde te zeggen: De zonden^h zijn u vergeven, of te zeggen: Sta op, neem uw draagbed op en loop? ¹⁰ Maar opdat u weet dat de Mensenzoon macht heeft om de zonden^h op de aarde te vergeven (zei Hij tegen de

verlamde): ¹¹ Ik zeg u: Sta op, neem uw draagbed op en ga naar uw huis. ¹² En meteen stond hij op, nam het draagbed op en ging naar buiten voor het oog van allen; zodat zij allemaal verbaasd waren en God verheerlijkten en zeiden: Zoiets hebben wij nog nooit gezien!

De roeping van Levi

¹³ En Hij ging weer naar buiten, naar de zee; en de hele menigte kwam naar Hem toe, en Hij onderwees hen. ¹⁴ En toen Hij voorbijging, zag Hij Levi, de zoon van Alfeüs, in het tolhuis zitten, en zei tegen hem: Volg Mij. En hij stond op en volgde Hem. ¹⁵ En het gebeurde toen Hij in zijn huis aan tafel aanlag, dat ook vele tollenaars^p en zondaars met Jezus en Zijn discipelen aanlagen; want er waren er velen, en zij waren Hem gevolgd. ¹⁶ En toen de schriftgeleerdenⁿ en de Farizeeën^q zagen dat Hij met de tollenaars^p en zondaars at, zeiden zij tegen Zijn discipelen: Waarom eet en drinkt Hij met de tollenaars en zondaars? ¹⁷ En toen Jezus dat hoorde, zei Hij tegen hen: Wie gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar wie ziek zijn. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen^r te roepen, maar zondaars tot bekering^g.

De vraag over het vasten

18 En de discipelen van Johannes en van de Farizeeën^q vastten; en zij kwamen en zeiden tegen Hem: Waarom vasten^s de discipelen van Johannes en van de Farizeeën, maar Uw discipelen vasten niet? 19 En Jezus zei tegen hen: Kunnen de bruiloftsgasten soms vasten^s terwijl de Bruidegom bij hen is? Zolang zij de Bruidegom bij zich hebben, kunnen zij niet vasten. 20 Maar de dagen zullen komen dat de Bruidegom van hen zal worden weggenomen, en dan zullen zij vasten^s in die dagen. 21 En niemand naait een lap ongekrimpte stof op een oud kleed; anders trekt de nieuwe lap iets af van het oude kleed, en de scheur wordt erger. 22 En niemand doet nieuwe wijn in oude leren zakken; anders doet de nieuwe wijn de leren zakken barsten, en de wijn wordt uitgestort en de leren zakken gaan verloren; maar nieuwe wijn moet men in nieuwe leren zakken doen.

De Heer over de sabbat

23 En het gebeurde dat Hij op een sabbat^l door het gezaaide ging, en Zijn discipelen begonnen al lopend aren te plukken. 24 En de Farizeeën^q zeiden tegen Hem: Zie, waarom doen zij op de sabbat^l wat niet geoorloofd is? 25 En Hij zei tegen hen: Hebt u nooit

gelezen wat David gedaan heeft toen hij in nood was en honger had, hij en zij die bij hem waren? ²⁶ Hoe hij het huis van God is binnengegaan in de tijd van Abjathar, de hogepriester, en de toonbroden^t heeft gegeten, die niemand mag eten dan alleen de priesters, en ze ook heeft gegeven aan hen die bij hem waren? ²⁷ En Hij zei tegen hen: De sabbat^l is gemaakt om de mens, niet de mens om de sabbat. ²⁸ Dus is de Mensenzoon ook Heer over de sabbat^l.

Hoofdstuk 3

De man met de verdorde hand

¹ En Hij ging weer in de synagoge^m; en daar was een mens die een verdorde hand had. ² En zij namen Hem waar, of Hij op de sabbat^l hem genezen zou, zodat zij Hem konden beschuldigen. ³ En Hij zei tegen de mens die de verdorde hand had: Sta op in het midden. ⁴ En Hij zei tegen hen: Is het geoorloofd op de sabbat^l goed te doen of kwaad te doen, een mens te behouden of te doden? En zij zwegen stil. ⁵ En toen Hij hen met toorn rondom had aangekeken, en tegelijk bedroefd was over de verharding van hun hart, zei Hij tegen de mens: Streck uw hand uit. En hij strekte die uit; en zijn hand werd hersteld, gezond zoals de andere. ⁶ En toen de Farizeeën^q naar buiten

gegaan waren, hielden zij meteen samen met de Herodianen^u raad tegen Hem, hoe zij Hem zouden doden.

De menigte bij de zee

⁷ En Jezus vertrok met Zijn discipelen^v naar de zee; en Hem volgde een grote menigte van Galilea en van Judea, ⁸ En van Jeruzalem, en van Idumea, en van over de Jordaan; en zij van rond Tyrus en Sidon, een grote menigte, die gehoord had welke grote dingen Hij deed, kwamen naar Hem toe. ⁹ En Hij zei tegen Zijn discipelen^v dat een scheepje steeds bij Hem zou blijven, omwille van de menigte, zodat zij Hem niet zouden verdringen. ¹⁰ Want Hij had er velen genezen, zodat allen die kwalen hadden zich op Hem wierpen om Hem aan te raken. ¹¹ En de onreine geesten, wanneer zij Hem zagen, vielen voor Hem neer en riepen en zeiden: U bent de Zoon van God! ¹² En Hij gebod hun streng dat zij Hem niet openbaar zouden maken.

De aanstelling van de twaalf

¹³ En Hij klom op de berg en riep tot Zich wie Hij wilde; en zij kwamen naar Hem toe. ¹⁴ En Hij stelde er twaalf aan, opdat zij met Hem zouden zijn, en opdat Hij hen zou uitzenden om te prediken; ¹⁵ En

om macht te hebben de ziekten te genezen en de demonen^o uit te werpen. ¹⁶ En Simon gaf Hij de bijnaam Petrus; ¹⁷ En Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en Johannes, de broer van Jakobus; en gaf hun de bijnaam Boanerges, dat is: zonen van de donder; ¹⁸ En Andreas, en Filippus, en Bartholomeüs, en Mattheüs, en Thomas, en Jakobus, de zoon van Alfeüs, en Thaddeüs, en Simon Kananites, ¹⁹ En Judas Iskariot, die Hem ook verraden heeft.

Jezus en Beëlzebul

²⁰ En zij kwamen in huis; en daar kwam weer een menigte samen, zodat zij zelfs geen brood konden eten. ²¹ En toen Zijn verwanten dit hoorden, gingen zij eropuit om Hem vast te grijpen; want zij zeiden: Hij is buiten Zijn zinnen. ²² En de schriftgeleerdenⁿ die van Jeruzalem afgekomen waren, zeiden: Hij heeft Beëlzebul, en door de overste van de demonen^o werpt Hij de demonen uit. ²³ En toen Hij hen tot Zich geroepen had, zei Hij tegen hen in gelijkenissen^w: Hoe kan de satan^j de satan uitwerpen? ²⁴ En als een koninkrijk tegen zichzelf verdeeld is, dan kan dat koninkrijk niet bestaan. ²⁵ En als een huis tegen zichzelf verdeeld is, dan kan dat huis niet bestaan. ²⁶ En als de satan^j tegen zichzelf opstaat en verdeeld is, dan kan hij niet bestaan, maar heeft hij een einde. ²⁷

Niemand kan het huis van een sterke binnengaan en zijn bezittingen roven, als hij niet eerst de sterke bindt; en dan zal hij zijn huis beroven. ²⁸ Werkelijk, Ik zeg u dat alle zonden^h de mensenkinderen vergeven zullen worden, en alle lasteringen waarmee zij zullen gelasterd hebben; ²⁹ Maar wie gelasterd zal hebben tegen de Heilige Geestⁱ, die heeft geen vergeving in eeuwigheid, maar is schuldig aan het eeuwig oordeel. ³⁰ Want zij zeiden: Hij heeft een onreine geest^o.

De ware familie van Jezus

³¹ Toen kwamen Zijn broers en Zijn moeder; en terwijl zij buiten stonden, stuurden zij iemand naar Hem toe om Hem te roepen. ³² En de menigte zat rondom Hem; en zij zeiden tegen Hem: Zie, Uw moeder en Uw broers staan buiten en zoeken U. ³³ En Hij antwoordde hun en zei: Wie is Mijn moeder, of Mijn broers? ³⁴ En toen Hij had rondgekeken naar hen die om Hem heen zaten, zei Hij: Zie, Mijn moeder en Mijn broers. ³⁵ Want wie de wil van God doet, die is Mijn broer en Mijn zuster en moeder.

Hoofdstuk 4

De gelijkenis van de zaaier

¹ En Hij begon weer te onderwijzen bij de zee; en er verzamelde zich een grote menigte bij Hem, zodat Hij in het schip ging en op de zee ging zitten; en de hele menigte was op het land aan de zee. ² En Hij leerde hun veel dingen door gelijkenissen^w, en Hij zei in Zijn onderwijs tot hen: ³ Luister: zie, een zaaier ging uit om te zaaien. ⁴ En het gebeurde bij het zaaien dat het ene deel van het zaad langs de weg viel; en de vogels kwamen en aten het op. ⁵ En het andere viel op het steenachtige, waar het niet veel aarde had; en het kwam meteen op, omdat het geen diepte van aarde had. ⁶ Maar toen de zon opkwam, werd het verschroeid, en omdat het geen wortel had, verdorde het. ⁷ En het andere viel in de doornen, en de doornen groeiden op en verstikten het, en het gaf geen vrucht. ⁸ En het andere viel in de goede aarde en gaf vrucht die opkwam en groeide; en het ene droeg dertig-, en het andere zestig-, en het andere honderdvoud. ⁹ En Hij zei tegen hen: Wie oren heeft om te horen, die hore.

Het doel van de gelijkenissen

¹⁰ En toen Hij alleen was, vroegen zij die bij Hem waren, samen met de twaalf, Hem naar de gelijkenis.

¹¹ En Hij zei tegen hen: Het is u gegeven het geheimenis van het Koninkrijk van God^k te verstaan; maar voor hen die buiten zijn, geschieden al deze dingen door gelijkenissen^w; ¹² Opdat zij ziende zien en niet opmerken, en horende horen en niet begrijpen; opdat zij zich niet bekeren^g en hun de zonden^h vergeven worden. ¹³ En Hij zei tegen hen: Begrijpt u deze gelijkenis niet? En hoe zult u dan al de gelijkenissen^w begrijpen?

Uitleg van de gelijkenis van de zaaier

¹⁴ De zaaier zaait het Woord. ¹⁵ En dit zijn zij die langs de weg bezaaid worden, waar het Woord gezaaid wordt; en wanneer zij het gehoord hebben, komt de satanⁱ meteen en neemt het Woord weg dat in hun harten gezaaid was. ¹⁶ En evenzo zijn dit zij die op de steenachtige plaatsen bezaaid worden; wanneer zij het Woord gehoord hebben, ontvangen zij het meteen met vreugde; ¹⁷ En zij hebben geen wortel in zichzelf, maar zijn er voor een tijd; wanneer daarna verdrukking of vervolging komt omwille van het Woord, worden zij meteen ten val gebracht. ¹⁸ En dit zijn zij die in de doornen bezaaid

worden, namelijk zij die het Woord horen; ¹⁹ Maar de zorgen van deze wereld, en de verleiding van de rijkdom, en de begeerten naar de andere dingen komen binnen en verstikken het Woord, en het wordt onvruchtbaar. ²⁰ En dit zijn zij die in de goede aarde bezaaid zijn, die het Woord horen en aannemen en vrucht dragen: het ene dertig-, het andere zestig-, en het andere honderdvoud.

De lamp en de maat

²¹ En Hij zei tegen hen: Komt de lamp soms om onder de korenmaat of onder het bed gezet te worden? Is het niet om op de standaard gezet te worden? ²² Want er is niets verborgen dat niet geopenbaard zal worden; en er is niets gebeurd om verborgen te blijven, maar opdat het in het openbaar zou komen. ²³ Als iemand oren heeft om te horen, die hore. ²⁴ En Hij zei tegen hen: Let op wat u hoort. Met de maat waarmee u meet, zal u gemeten worden, en u die hoort, zal meer toegelegd worden. ²⁵ Want wie heeft, hem zal gegeven worden; en wie niet heeft, van hem zal genomen worden ook wat hij heeft.

Het zaad dat onzichtbaar groeit

²⁶ En Hij zei: Zo is het Koninkrijk van God^k, alsof een mens het zaad in de aarde wierp; ²⁷ En hij ging

slapen en stond op, nacht en dag; en het zaad sproot uit en groeide, zonder dat hij zelf wist hoe. ²⁸ Want de aarde brengt vanzelf vrucht voort: eerst het kruid, daarna de aar, daarna het volle koren in de aar. ²⁹ En wanneer de vrucht zich voordoet, zendt hij meteen de sikkel erin, omdat de oogst daar is.

De gelijkenis van het mosterdzaad

³⁰ En Hij zei: Waarmee zullen wij het Koninkrijk van God^k vergelijken, of met welke gelijkenis zullen wij het vergelijken? ³¹ Het is als een mosterdzaad, dat, wanneer het in de aarde gezaaid wordt, het kleinste is van alle zaden die op de aarde zijn. ³² En wanneer het gezaaid is, komt het op en wordt het grootste van alle tuingewassen, en maakt grote takken, zodat de vogels van de hemel onder zijn schaduw kunnen nestelen. ³³ En door veel van zulke gelijkenissen^w sprak Hij het Woord tot hen, naarmate zij het horen konden. ³⁴ En zonder gelijkenis sprak Hij niet tot hen; maar in het bijzonder verklaarde Hij alles aan Zijn discipelen^v.

Jezus stilt de storm

³⁵ En op diezelfde dag, toen het avond geworden was, zei Hij tegen hen: Laat ons overvaren naar de andere zijde. ³⁶ En zij lieten de menigte achter en

namen Hem mee, zoals Hij in het schip was; en er waren nog andere scheepjes bij Hem. ³⁷ En er ontstond een grote windstorm, en de golven sloegen over in het schip, zodat het al vol werd. ³⁸ En Hij was in het achterschip en sliep op een kussen; en zij wekten Hem en zeiden tegen Hem: Meester, bekommert het U niet dat wij vergaan? ³⁹ En toen Hij wakker geworden was, bestrafte Hij de wind en zei tegen de zee: Zwijg, wees stil! En de wind ging liggen, en er kwam een grote stilte. ⁴⁰ En Hij zei tegen hen: Waarom bent u zo vreesachtig? Hebt u geen geloof? ⁴¹ En zij vreesden met grote vrees, en zeiden tegen elkaar: Wie is toch Deze, dat ook de wind en de zee Hem gehoorzaam zijn?

Hoofdstuk 5

De bezetene van Gadara

¹ En zij kwamen aan de andere zijde van de zee, in het land van de Gadarenen. ² En toen Hij uit het schip gegaan was, kwam Hem meteen uit de graven een mens met een onreine geest^o tegemoet; ³ Die zijn woning in de graven had, en niemand kon hem binden, zelfs niet met ketenen. ⁴ Want hij was vaak met boeien en ketenen gebonden geweest, en de ketenen waren door hem in stukken getrokken en de

boeien verbrijzeld, en niemand was bij machte om hem te bedwingen. ⁵ En hij was altijd, nacht en dag, op de bergen en in de graven, terwijl hij schreeuwde en zichzelf met stenen sloeg. ⁶ Toen hij Jezus van ver zag, liep hij naar Hem toe en boog voor Hem neer. ⁷ En met luide stem riep hij: Wat heb ik met U te maken, Jezus, Zoon van God, de Allerhoogste? Ik bezweer U bij God, dat U mij niet pijnigt! ⁸ (Want Hij zei tegen hem: Onreine geest^o, ga uit de mens!) ⁹ En Hij vroeg hem: Wat is uw naam? En hij antwoordde en zei: Mijn naam is Legio, want wij zijn velen. ¹⁰ En hij smeekte Hem dringend dat Hij hen niet buiten het land zou wegzenden. ¹¹ En daar bij de bergen was een grote kudde zwijnen die aan het grazen was. ¹² En al de demonen^o smeekten Hem en zeiden: Zend ons in die zwijnen, zodat wij daarin mogen gaan. ¹³ En Jezus stond het hun meteen toe. En de onreine geesten gingen uit en gingen in de zwijnen; en de kudde stortte van de steilte af in de zee (het waren er ongeveer tweeduizend) en verdronk in de zee. ¹⁴ En de zwijnenhoeders vluchtten en berichtten het in de stad en op het land. En zij gingen eropuit om te zien wat er geschied was. ¹⁵ En zij kwamen bij Jezus en zagen de bezetene zitten, gekleed en goed bij zijn verstand, namelijk hem die het legioen gehad had; en zij werden bevreesd. ¹⁶ En zij die het gezien

hadden, vertelden hun wat de bezetene geschied was, en ook over de zwijnen. ¹⁷ En zij begonnen Hem te smeken dat Hij uit hun gebied zou weggaan. ¹⁸ En toen Hij in het schip ging, smeekte de man die bezeten was geweest Hem, dat hij met Hem mocht zijn. ¹⁹ Maar Jezus stond hem dat niet toe, maar zei tegen hem: Ga naar uw huis, naar de uwen, en vertel hun welke grote dingen de Heer voor u gedaan heeft, en hoe Hij Zich over u ontfermd heeft. ²⁰ En hij ging weg en begon te verkondigen in Dekapolis welke grote dingen Jezus voor hem gedaan had; en allen verwonderden zich.

De dochter van Jairus en de bloedvloeiende vrouw

²¹ En toen Jezus weer in het schip naar de andere zijde overgevaren was, verzamelde zich een grote menigte bij Hem; en Hij was bij de zee. ²² En zie, er kwam een van de oversten van de synagoge^m, genaamd Jairus; en toen hij Hem zag, viel hij aan Zijn voeten, ²³ En smeekte Hem dringend en zei: Mijn dochtertje ligt op sterven; ik bid U, kom en leg de handen op haar, zodat zij behouden wordt en zal leven. ²⁴ En Hij ging met hem; en een grote menigte volgde Hem en zij verdrongen Hem. ²⁵ En een vrouw die twaalf jaar aan bloedvloeiing geleden had, ²⁶ En veel geleden had van vele dokters, en al het hare

daaraan ten koste gelegd had en geen baat gevonden had, maar bij wie het veeleer erger geworden was; ²⁷ Toen zij van Jezus hoorde, kwam zij van achteren in de menigte en raakte Zijn kleed aan; ²⁸ Want zij zei: Als ik maar Zijn klederen mag aanraken, zal ik gezond worden. ²⁹ En meteen droogde de bron van haar bloed op, en zij voelde aan haar lichaam dat zij van die kwaal genezen was. ³⁰ En meteen merkte Jezus in Zichzelf dat er kracht van Hem was uitgegaan, en Hij keerde Zich om in de menigte en zei: Wie heeft Mijn klederen aangeraakt? ³¹ En Zijn discipelen^v zeiden tegen Hem: U ziet dat de menigte U verdringt, en U zegt: Wie heeft Mij aangeraakt? ³² En Hij keek rondom om haar te zien die dat gedaan had. ³³ En de vrouw, vrezend en bevend, omdat zij wist wat aan haar geschied was, kwam en viel voor Hem neer en vertelde Hem de hele waarheid. ³⁴ En Hij zei tegen haar: Dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede en wees genezen van uw kwaal. ³⁵ Terwijl Hij nog sprak, kwamen er mensen van het huis van de overste van de synagoge^m en zeiden: Uw dochter is gestorven; waarom valt u de Meester nog lastig? ³⁶ En toen Jezus het woord hoorde dat gesproken werd, zei Hij tegen de overste van de synagoge^m: Vrees niet, geloof alleen. ³⁷ En Hij liet niemand toe Hem te volgen, behalve Petrus,

Jakobus en Johannes, de broer van Jakobus; ³⁸ En Hij kwam in het huis van de overste van de synagoge^m en zag de opschudding en hen die luid weenden en huilden. ³⁹ En toen Hij binnengegaan was, zei Hij tegen hen: Waarom maakt u ophef en weent u? Het kind is niet gestorven, maar het slaapt. ⁴⁰ En zij lachten Hem uit; maar Hij dreef hen allen naar buiten, nam de vader en de moeder van het kind bij Zich, en hen die met Hem waren, en ging naar binnen waar het kind lag. ⁴¹ En Hij pakte de hand van het kind en zei tegen haar: Talitha kumi! Dat is, vertaald: Meisje (Ik zeg u), sta op. ⁴² En meteen stond het meisje op en liep rond, want het was twaalf jaar oud; en zij waren buiten zichzelf van grote verbazing. ⁴³ En Hij gebod hun streng dat niemand dit zou weten; en Hij zei dat men haar te eten zou geven.

Hoofdstuk 6

Jezus verworpen in Nazareth

¹ En Hij ging vandaar weg en kwam in Zijn vaderland, en Zijn discipelen^v volgden Hem. ² En toen het sabbat^l geworden was, begon Hij in de synagoge^m te leren; en velen die Hem hoorden, stonden versteld en zeiden: Vanwaar heeft Hij deze

dingen? En wat voor wijsheid is dit die Hem gegeven is, dat ook zulke krachten door Zijn handen geschieden? ³ Is Hij niet de timmerman, de zoon van Maria en de broer van Jakobus en Joses en van Judas en Simon? En zijn Zijn zusters niet hier bij ons? En zij namen aanstoot aan Hem. ⁴ En Jezus zei tegen hen: Een profeet is niet ongeëerd, behalve in zijn vaderland en onder zijn familieleden en in zijn huis. ⁵ En Hij kon daar geen kracht doen, maar Hij legde weinige zieken de handen op en genas hen. ⁶ En Hij verwonderde Zich over hun ongeloof en ging de dorpen in de omgeving rond, terwijl Hij onderwees.

De uitzending van de twaalf

⁷ En Hij riep de twaalf bij Zich en begon hen uit te zenden, twee aan twee, en gaf hun macht over de onreine geesten. ⁸ En Hij gebod hun dat zij niets zouden meenemen voor onderweg dan alleen een staf; geen reistas, geen brood, geen geld in de gordel; ⁹ Maar dat zij sandalen zouden aanbinden en niet met twee onderkleden gekleed zijn. ¹⁰ En Hij zei tegen hen: Waar u ook in een huis zult binnengaan, blijf daar totdat u vandaar vertrekt. ¹¹ En wie u niet zullen ontvangen noch naar u luisteren, schud wanneer u vandaar vertrekt het stof af dat onder uw voeten is, hun tot een getuigenis. Werkelijk, Ik zeg u:

het zal voor Sodom en Gomorra verdraaglijker zijn op de dag van het oordeel dan voor die stad. ¹² En toen zij uitgegaan waren, predikten zij dat men zich zou bekeren^g. ¹³ En zij wierpen vele demonen^o uit en zalfden vele zieken met olie en maakten hen gezond.

De dood van Johannes de Doper

¹⁴ En koning Herodes hoorde het (want Zijn Naam was bekend geworden) en zei: Johannes de Doper is uit de doden opgewekt, en daarom werken die krachten in Hem. ¹⁵ Anderen zeiden: Hij is Elia; en anderen zeiden: Hij is een profeet, of als een van de profeten^c. ¹⁶ Maar toen Herodes het hoorde, zei hij: Het is Johannes, die ik onthoofd heb; die is uit de doden opgewekt. ¹⁷ Want Herodes zelf had, nadat hij mannen uitgezonden had, Johannes gevangen genomen en hem in de gevangenis gebonden, vanwege Herodias, de vrouw van zijn broer Filippus, omdat hij haar getrouwd had. ¹⁸ Want Johannes zei tegen Herodes: Het is u niet geoorloofd de vrouw van uw broer te hebben. ¹⁹ En Herodias had het op hem gemunt en wilde hem doden, maar kon het niet; ²⁰ Want Herodes vreesde Johannes, omdat hij wist dat hij een rechtvaardig en heilig man was, en hij beschermde hem; en wanneer hij hem hoorde, raakte hij in grote verlegenheid, en hij hoorde hem

graag. ²¹ En toen er een geschikte dag gekomen was, waarop Herodes op zijn verjaardag een maaltijd aanrichtte voor zijn voorname gasten, de legeroversten en de voornaamsten van Galilea; ²² En toen de dochter van Herodias binnenkwam en danste, en zij Herodes en hen die mee aanlagen behaagde, zei de koning tegen het meisje: Vraag mij wat u ook wilt, en ik zal het u geven. ²³ En hij zwoer haar: Wat u ook van mij zult vragen, zal ik u geven, tot zelfs de helft van mijn koninkrijk! ²⁴ En toen zij naar buiten gegaan was, zei zij tegen haar moeder: Wat zal ik vragen? En die zei: Het hoofd van Johannes de Doper. ²⁵ En zij ging meteen met haast naar de koning en vroeg: Ik wil dat u mij nu meteen op een schotel het hoofd van Johannes de Doper geeft. ²⁶ En hoewel de koning zeer bedroefd werd, wilde hij haar vanwege de eden en hen die mee aanlagen het niet weigeren. ²⁷ En de koning zond meteen een beul en gebod zijn hoofd te brengen. Deze ging heen en onthoofdde hem in de gevangenis; ²⁸ En bracht zijn hoofd op een schotel en gaf het aan het meisje, en het meisje gaf het aan haar moeder. ²⁹ En toen zijn discipelen dit hoorden, kwamen zij en namen zijn lichaam weg en legden het in een graf.

De maaltijd voor de vijfduizend

³⁰ En de apostelen kwamen weer samen bij Jezus en berichtten Hem alles, zowel wat zij gedaan hadden als wat zij geleerd hadden. ³¹ En Hij zei tegen hen: Kom met Mij naar een eenzame plaats, alleen, en rust een weinig; want er waren velen die kwamen en gingen, en zij hadden zelfs geen gelegenheid om te eten. ³² En zij vertrokken per schip naar een eenzame plaats, alleen. ³³ En de menigten zagen hen wegvaren, en velen herkenden Hem en liepen gezamenlijk te voet van alle steden daarheen, en kwamen hen voor en gingen samen naar Hem toe. ³⁴ En toen Jezus uitging, zag Hij een grote menigte en werd diep in Zijn binnenste bewogen over hen, want zij waren als schapen die geen herder hebben; en Hij begon hun vele dingen te leren. ³⁵ En toen het al laat op de dag geworden was, kwamen Zijn discipelen^v naar Hem toe en zeiden: Deze plaats is eenzaam en het is al laat op de dag; ³⁶ Stuur hen weg, zodat zij naar de omliggende gehuchten en dorpen gaan en brood voor zichzelf kunnen kopen, want zij hebben niets te eten. ³⁷ Maar Hij antwoordde en zei tegen hen: Geeft u hun te eten. En zij zeiden tegen Hem: Moeten wij voor tweehonderd penningen brood gaan kopen en hun te eten geven? ³⁸ En Hij zei tegen hen: Hoeveel broden hebt u? Ga en kijk. En toen zij

het nagezien hadden, zeiden zij: Vijf, en twee vissen. ³⁹ En Hij gebod hun dat zij allen in groepen zouden gaan zitten op het groene gras. ⁴⁰ En zij gingen zitten in groepen van honderd en van vijftig. ⁴¹ En toen Hij de vijf broden en de twee vissen genomen had, keek Hij op naar de hemel, zegende en brak de broden en gaf ze aan Zijn discipelen^v, zodat zij ze hun zouden voorleggen; en de twee vissen verdeelde Hij onder allen. ⁴² En zij aten allen en werden verzadigd. ⁴³ En zij namen twaalf volle korven met brokken op, en ook van de vissen. ⁴⁴ En zij die de broden gegeten hadden, waren ongeveer vijfduizend mannen.

Jezus wandelt op de zee

⁴⁵ En meteen dwong Hij Zijn discipelen^v in het schip te gaan en vooruit te varen naar de overkant, naar Betsaïda, terwijl Hij de menigte zou wegsturen. ⁴⁶ En nadat Hij afscheid van hen genomen had, ging Hij de berg op om te bidden. ⁴⁷ En toen het avond geworden was, was het schip midden op de zee, en Hij was alleen op het land. ⁴⁸ En Hij zag dat zij zich erg inspanden om het schip vooruit te krijgen, want de wind was tegen hen; en omstreeks de vierde nachtwake kwam Hij naar hen toe, lopend over de zee, en wilde hen voorbijgaan. ⁴⁹ En toen zij Hem over de zee zagen lopen, meenden zij dat het een

spook was, en zij schreeuwden luid; ⁵⁰ Want zij zagen Hem allen en schrokken hevig; en meteen sprak Hij met hen en zei tegen hen: Heb moed, Ik ben het; vrees niet. ⁵¹ En Hij klom bij hen in het schip en de wind ging liggen; en zij waren buitengewoon verbaasd en verwonderd. ⁵² Want zij hadden niet gelet op het wonder van de broden, want hun hart was verhard.

Genezingen in Gennesareth

⁵³ En toen zij overgevaren waren, kwamen zij in het land Gennesareth en legden daar aan. ⁵⁴ En toen zij uit het schip gegaan waren, herkenden zij Hem meteen. ⁵⁵ En zij liepen het hele omliggende land door en begonnen de zieken op draagbedden rond te dragen naar de plaats waar zij hoorden dat Hij was. ⁵⁶ En overal waar Hij kwam, in dorpen of steden of gehuchten, legden zij de zieken op de markten en smeekten Hem dat zij maar de zoom van Zijn kleed mochten aanraken; en allen die Hem aanraakten, werden gezond.

Hoofdstuk 7

De overlevering van de ouden

¹ En bij Hem verzamelden zich de Farizeëen^q en sommigen van de schriftgeleerdenⁿ, die van Jeruzalem gekomen waren; ² En toen zij zagen dat sommigen van Zijn discipelen^v met onreine, dat is met ongewassen handen brood aten, berispten zij hen. ³ Want de Farizeëen^q en al de Joden eten niet, tenzij zij eerst grondig de handen wassen, omdat zij vasthouden aan de overlevering van de ouden. ⁴ En wanneer zij van de markt komen, eten zij niet tenzij zij zich eerst gewassen hebben. En vele andere dingen zijn er die zij aangenomen hebben te onderhouden, zoals de wassingen van drinkbekers en kannen en koperen vaten en bedden. ⁵ Toen vroegen de Farizeëen^q en de schriftgeleerdenⁿ Hem: Waarom leven Uw discipelen^v niet volgens de overlevering van de ouden, maar eten zij het brood met ongewassen handen? ⁶ Maar Hij antwoordde en zei tegen hen: Terecht heeft Jesaja over u, huichelaars, geprofeteerd, zoals geschreven is: Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver van Mij. ⁷ Maar tevergeefs eren zij Mij, door leringen te onderwijzen die geboden van mensen zijn; ⁸ Want terwijl u het gebod van God nalaat,

houdt u vast aan de instellingen van mensen, zoals de wassingen van kannen en drinkbekers; en vele andere dergelijke dingen doet u. ⁹ En Hij zei tegen hen: U stelt Gods gebod mooi terzijde om uw eigen instellingen te onderhouden. ¹⁰ Want Mozes heeft gezegd: Eer uw vader en uw moeder; en: wie vader of moeder vloekt, die zal de dood sterven. ¹¹ Maar jullie zeggen: Als een mens tegen vader of moeder zegt: Het is korban (dat wil zeggen: een gave aan God), alles waarmee ik u van dienst had kunnen zijn; ¹² dan staat u hem niet meer toe iets voor zijn vader of zijn moeder te doen; ¹³ En zo maakt u Gods woord krachteloos door uw overlevering die u hebt doorgegeven; en vele dergelijke dingen doet u.

Wat een mens werkelijk ontreinigt

¹⁴ En nadat Hij de hele menigte bij Zich geroepen had, zei Hij tegen hen: Luister allen naar Mij en begrijp het. ¹⁵ Er is niets dat van buiten de mens in hem binnengaat, dat hem kan ontreinigen; maar de dingen die van hem uitgaan, die zijn het die de mens ontreinigen. ¹⁶ Als iemand oren heeft om te horen, die hore. ¹⁷ En toen Hij weg van de menigte het huis binnengegaan was, vroegen Zijn discipelen^v Hem naar de gelijkenis. ¹⁸ En Hij zei tegen hen: Bent ook u zo onverstandig? Begrijpt u niet dat alles wat van

buiten in de mens ingaat, hem niet kan ontreinigen? ¹⁹ Want het gaat niet in zijn hart maar in de buik, en verlaat het lichaam weer — en zo verklaarde Hij alle voedsel rein. ²⁰ En Hij zei: Wat uitgaat uit de mens, dat ontreinigt de mens. ²¹ Want van binnenuit, uit het hart van de mensen, komen voort kwade gedachten, overspel, hoererij, moord, ²² Diefstal, hebzucht, slechtheid, bedrog, losbandigheid, afgunst, laster, hoogmoed, dwaasheid. ²³ Al deze slechte dingen komen voort van binnenuit en ontreinigen de mens.

De Syrofenicische vrouw

²⁴ En vandaar vertrok Hij naar het grensgebied van Tyrus en Sidon; en toen Hij een huis was binnengegaan, wilde Hij niet dat iemand het wist, maar Hij kon toch niet verborgen blijven. ²⁵ Want een vrouw van wie het dochtertje een onreine geest^o had, kwam toen zij van Hem gehoord had en viel neer aan Zijn voeten. ²⁶ Deze vrouw was een Griekse, van afkomst uit Syro-Fenicië; en zij smeekte Hem dat Hij de demon zou uitdrijven uit haar dochter. ²⁷ Maar Jezus zei tegen haar: Laat eerst de kinderen verzadigd worden, want het is niet gepast dat men het brood van de kinderen neemt en het voor de hondjes werpt. ²⁸ Maar zij antwoordde en zei tegen

Hem: Ja, Heer, maar ook de hondjes eten onder de tafel van de kruimels van de kinderen. ²⁹ En Hij zei tegen haar: Om dit woord, ga heen; de demon is uit uw dochter uitgevaren. ³⁰ En toen zij in haar huis kwam, vond zij dat de demon uitgevaren was, en haar dochter liggend op het bed.

De genezing van een dove

³¹ En toen Hij weer weggegaan was uit het grensgebied van Tyrus en Sidon, kwam Hij bij de zee van Galilea, midden door het gebied van Dekapolis.

³² En zij brachten bij Hem een dove die moeilijk sprak, en smeekten Hem dat Hij de hand op hem zou leggen. ³³ En nadat Hij hem apart van de menigte genomen had, stak Hij Zijn vingers in zijn oren, en nadat Hij gespuugd had, raakte Hij zijn tong aan; ³⁴ En Hij keek omhoog naar de hemel, zuchtte en zei tegen hem: Effatha! Dat is: word geopend! ³⁵ En meteen werden zijn oren geopend en de band van zijn tong werd los, en hij sprak goed. ³⁶ En Hij gebod hun dat zij het niemand zouden zeggen; maar hoe meer Hij het hun gebod, des te meer verkondigden zij het. ³⁷ En zij waren buitengewoon verbaasd en zeiden: Hij heeft alles goed gedaan; Hij maakt dat de doven horen en de stommen spreken.

Hoofdstuk 8

De maaltijd voor de vierduizend

¹ In die dagen, toen er een zeer grote menigte was en zij niets te eten hadden, riep Jezus Zijn discipelen^v bij Zich en zei tegen hen: ² Ik ben diep bewogen over de menigte, want zij zijn nu drie dagen bij Mij gebleven en hebben niets te eten. ³ En als Ik hen nuchter naar hun huis laat gaan, zullen zij onderweg bezwijken, want sommigen van hen komen van ver. ⁴ En Zijn discipelen^v antwoordden Hem: Vanwaar zal iemand deze mensen hier in de woestijn met brood kunnen verzadigen? ⁵ En Hij vroeg hun: Hoeveel broden hebt u? En zij zeiden: Zeven. ⁶ En Hij gebod de menigte te gaan zitten op de grond; en Hij nam de zeven broden, en nadat Hij gedankt had, brak Hij ze en gaf ze aan Zijn discipelen^v om ze voor te leggen; en zij legden ze de menigte voor. ⁷ En zij hadden weinige visjes; en nadat Hij gezegend had, zei Hij dat zij ook die zouden voorleggen. ⁸ En zij aten en werden verzadigd; en zij namen het overschot van de brokken op: zeven manden. ⁹ Zij die gegeten hadden, waren ongeveer vierduizend; en Hij liet hen gaan. ¹⁰ En meteen ging Hij met Zijn discipelen^v in het schip en kwam in de streek van Dalmanutha.

Het teken dat geweigerd wordt

¹¹ En de Farizeënen^q kwamen naar buiten en begonnen een woordenstrijd met Hem te voeren, terwijl zij van Hem een teken uit de hemel verlangden om Hem te verzoeken. ¹² En Hij zuchtte diep in Zijn geest en zei: Waarom verlangt dit geslacht een teken? Werkelijk, Ik zeg u: er zal aan dit geslacht geen teken gegeven worden! ¹³ En Hij verliet hen, ging weer in het schip en voer weg naar de andere zijde.

De zuurdesem van de Farizeënen

¹⁴ En Zijn discipelen^v hadden vergeten brood mee te nemen, en hadden niet meer dan één brood bij zich in het schip. ¹⁵ En Hij gebod hun en zei: Let op, pas op voor de zuurdesem van de Farizeënen^q en voor de zuurdesem van Herodes. ¹⁶ En zij overlegden onder elkaar en zeiden: Het is omdat wij geen brood hebben. ¹⁷ En toen Jezus dit merkte, zei Hij tegen hen: Wat overlegt u dat u geen brood hebt? Begrijpt u het nog niet en verstaat u het niet? Hebt u nog uw verharde hart? ¹⁸ U hebt ogen — ziet u niet? En u hebt oren — hoort u niet? ¹⁹ Herinnert u zich niet, toen Ik de vijf broden brak onder de vijfduizend, hoeveel volle korven met brokken u opnam? Zij zeiden tegen Hem: Twaalf. ²⁰ En toen Ik de zeven

brak onder de vierduizend, hoeveel volle manden met brokken nam u op? En zij zeiden: Zeven. ²¹ En Hij zei tegen hen: Hoe begrijpt u het niet?

De genezing van de blinde te Bethsaïda

²² En Hij kwam in Bethsaïda; en zij brachten een blinde bij Hem en smeekten Hem dat Hij hem zou aanraken. ²³ En nadat Hij de blinde bij de hand genomen had, leidde Hij hem buiten het dorp, en spuwde in zijn ogen, legde de handen op hem en vroeg hem of hij iets zag. ²⁴ En toen hij opkeek, zei hij: Ik zie de mensen, want ik zie hen als bomen rondlopen. ²⁵ Daarna legde Hij de handen weer op zijn ogen en liet hem opkijken. En hij was hersteld en zag alles helder en duidelijk. ²⁶ En Hij zond hem naar zijn huis en zei: Ga niet het dorp in en zeg het niemand in het dorp.

De belijdenis van Petrus

²⁷ En Jezus vertrok met Zijn discipelen^v naar de dorpen van Cesarea Filippi. En onderweg vroeg Hij Zijn discipelen en zei tegen hen: Wie zeggen de mensen dat Ik ben? ²⁸ En zij antwoordden: Johannes de Doper; en anderen: Elia; en anderen: Een van de profeten^c. ²⁹ En Hij zei tegen hen: Maar jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben? En Petrus antwoordde en

zei tegen Hem: U bent de Christus^b. ³⁰ En Hij gebood hun streng dat zij het niemand zouden zeggen over Hem.

De eerste aankondiging van het lijden

³¹ En Hij begon hun te leren dat de Mensenzoon veel moest lijden en verworpen worden door de ouderlingen en overpriesters^x en schriftgeleerdenⁿ, en gedood worden, en na drie dagen weer opstaan.

³² En dit woord sprak Hij openlijk; en Petrus nam Hem apart en begon Hem te bestraffen; ³³ Maar Hij keerde Zich om, en terwijl Hij Zijn discipelen^v aankeek, bestrafte Hij Petrus en zei: Ga weg, achter Mij, satan!ⁱ Want u bedenkt niet de dingen van God, maar de dingen van de mensen.

De voorwaarden voor het volgen van Jezus

³⁴ En nadat Hij de menigte met Zijn discipelen^v bij Zich geroepen had, zei Hij tegen hen: Als iemand achter Mij aan wil komen, die verloochene zichzelf, neme zijn kruis op en volg Mij. ³⁵ Want wie zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar wie zijn leven zal verliezen omwille van Mij en om het Evangelie^a, die zal het behouden. ³⁶ Want wat zou het de mens baten als hij de hele wereld won, maar schade leed aan zijn ziel? ³⁷ Of wat zal

een mens geven als losprijs voor zijn ziel? ³⁸ Want wie zich voor Mij en Mijn woorden zal geschaamd hebben in dit overspelig en zondig geslacht, voor die zal ook de Mensenzoon^z Zich schamen, wanneer Hij zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met de heilige engelen.

Hoofdstuk 9

¹ En Hij zei tegen hen: Werkelijk, Ik zeg u dat er sommigen zijn van hen die hier staan, die de dood niet zullen smaken totdat zij gezien zullen hebben dat het Koninkrijk van God^k met kracht gekomen is.

De verheerlijking op de berg

² En na zes dagen nam Jezus Petrus en Jakobus en Johannes met Zich mee en bracht hen apart op een hoge berg, alleen; en Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd. ³ En Zijn klederen werden blinkend, zeer wit, zo wit als geen bleker op aarde ze kan maken. ⁴ En aan hen verscheen Elia met Mozes, en zij spraken met Jezus. ⁵ En Petrus antwoordde en zei tegen Jezus: Rabbi, het is goed dat wij hier zijn; laten wij drie tenten maken, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia. ⁶ Want hij wist niet wat hij zei, want zij waren zeer bevreesd. ⁷ En er kwam een wolk die hen overschaduwde, en een stem kwam uit

de wolk en zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, luister naar Hem! ⁸ En plotseling, toen zij rondkeken, zagen zij niemand meer dan Jezus alleen bij zich. ⁹ En toen zij van de berg afkwamen, gebod Hij hun dat zij niemand zouden vertellen wat zij gezien hadden, dan wanneer de Mensenzoon^z uit de doden zou zijn opgestaan. ¹⁰ En zij hielden dit woord bij zichzelf en vroegen zich onder elkaar af wat het betekende, uit de doden opstaan. ¹¹ En zij vroegen Hem en zeiden: Waarom zeggen de schriftgeleerdenⁿ dat Elia eerst moet komen? ¹² En Hij antwoordde en zei tegen hen: Elia zal wel eerst komen en alles herstellen; en wat staat er geschreven over de Mensenzoon^z? Dat Hij veel zal lijden en veracht zal worden. ¹³ Maar Ik zeg u dat ook Elia gekomen is, en zij hebben met hem gedaan alles wat zij wilden, zoals over hem geschreven is.

De genezing van de maanzieke jongen

¹⁴ En toen Hij bij de discipelen^v gekomen was, zag Hij een grote menigte rondom hen, en enige schriftgeleerdenⁿ die met hen in een woordenstrijd verwickeld waren. ¹⁵ En meteen toen de hele menigte Hem zag, stonden zij verbaasd, en zij liepen op Hem toe en begroetten Hem. ¹⁶ En Hij vroeg de schriftgeleerdenⁿ: Waarover hebben jullie een

woordenstrijd met hen? ¹⁷ En een uit de menigte antwoordde en zei: Meester, ik heb mijn zoon bij U gebracht, die een geest heeft waardoor hij niet kan spreken. ¹⁸ En waar de geest hem ook aangrijpt, scheurt hij hem, en hij schuimt en knarst met zijn tanden en verstijft; en ik heb Uw discipelen^v gezegd dat zij hem zouden uitdrijven, maar zij konden het niet. ¹⁹ En Hij antwoordde en zei: O ongelovig geslacht, hoe lang zal Ik nog bij jullie zijn? Hoe lang zal Ik u nog verdragen? Breng hem bij Mij. ²⁰ En zij brachten hem bij Hem; en toen hij Hem zag, deed de geest hem meteen stuiptrekken, en hij viel op de grond en wentelde zich terwijl hij schuimde. ²¹ En Hij vroeg zijn vader: Hoe lang is het al dat hem dit overkomt? En hij zei: Vanaf zijn kindertijd. ²² En vaak heeft hij hem ook in het vuur en in het water geworpen om hem te vernietigen; maar als U iets kunt, wees met ontferming over ons bewogen en help ons. ²³ En Jezus zei tegen hem: Als u kunt geloven — alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft. ²⁴ En meteen riep de vader van het kind onder tranen: Ik geloof, Heer! Kom mijn ongeloof te hulp. ²⁵ En toen Jezus zag dat de menigte samen toeliep, bestrafte Hij de onreine geest^o en zei tegen hem: Stomme en dove geest, ik beveel u: ga uit van hem en kom niet meer in hem. ²⁶ En de geest

schreeuwde, schudde hem hevig heen en weer en ging uit; en het kind werd als dood, zodat velen zeiden dat het gestorven was. ²⁷ Maar Jezus pakte hem bij de hand, richtte hem op, en hij stond op. ²⁸ En toen Hij in huis gegaan was, vroegen Zijn discipelen^v Hem zonder anderen erbij: Waarom konden wij hem niet uitdrijven? ²⁹ En Hij zei tegen hen: Dit soort kan door niets uitgaan dan door gebed en vasten^s.

De tweede aankondiging van het lijden

³⁰ En vandaar vertrokken zij en reisden door Galilea; en Hij wilde niet dat iemand het wist. ³¹ Want Hij onderwees Zijn discipelen^v en zei tegen hen: De Mensenzoon^z zal overgeleverd worden in de handen van de mensen, en zij zullen Hem doden, en nadat Hij gedood is, zal Hij op de derde dag weer opstaan. ³² Maar zij begrepen dat woord niet, en zij waren bang Hem ernaar te vragen.

Wie is de belangrijkste

³³ En Hij kwam in Kapernaüm, en toen Hij in het huis gekomen was, vroeg Hij hun: Waarover hadden jullie het onderling op de weg? ³⁴ Maar zij zwegen, want zij hadden onderweg met elkaar een woordenstrijd gehad over wie de belangrijkste zou zijn. ³⁵ En toen

Hij was gaan zitten, riep Hij de twaalf en zei tegen hen: Als iemand de eerste wil zijn, die moet de laatste van allen zijn en de dienaar van allen. ³⁶ En Hij nam een kind, zette het in hun midden, omarmde het en zei tegen hen: ³⁷ Wie een van zulke kinderen ontvangt in Mijn Naam, die ontvangt Mij; en wie Mij ontvangt, die ontvangt niet Mij, maar Hem Die Mij gezonden heeft.

Wie niet tegen ons is

³⁸ En Johannes antwoordde Hem en zei: Meester, wij hebben iemand gezien die de demonen^o uitdreef in Uw Naam, en die ons niet volgt; en wij hebben het hem verboden, omdat hij ons niet volgt. ³⁹ Maar Jezus zei: Verbied hem niet, want er is niemand die een kracht zal doen in Mijn Naam en kort daarna kwaad van Mij zal kunnen spreken. ⁴⁰ Want wie niet tegen ons is, die is voor ons. ⁴¹ Want wie u een beker water te drinken zal geven in Mijn Naam, omdat u van Christus^b bent, werkelijk, Ik zeg u: hij zal zijn loon beslist niet verliezen.

Waarschuwing tegen struikelblokken

⁴² En wie een van deze kleinen die in Mij geloven ten val brengt, het zou beter voor hem zijn dat er een molensteen om zijn hals gedaan werd en hij in de

zee geworpen werd. ⁴³ En als uw hand u ten val brengt, hak haar af; het is beter voor u verminkt het leven in te gaan, dan met twee handen heen te gaan in de hel^{aa}, in het onuitblusbare vuur; ⁴⁴ Waar hun worm niet sterft en het vuur niet wordt uitgeblust. ⁴⁵ En als uw voet u ten val brengt, hak hem af; het is beter voor u kreupel het leven in te gaan, dan met twee voeten geworpen te worden in de hel^{aa}, in het onuitblusbare vuur; ⁴⁶ Waar hun worm niet sterft en het vuur niet wordt uitgeblust. ⁴⁷ En als uw oog u ten val brengt, ruk het uit; het is beter voor u met één oog het Koninkrijk van God^k in te gaan, dan met twee ogen in het vuur van de hel^{aa} geworpen te worden; ⁴⁸ Waar hun worm niet sterft en het vuur niet wordt uitgeblust. ⁴⁹ Want ieder zal met vuur gezouten worden, en ieder offer zal met zout gezouten worden. ⁵⁰ Het zout is goed; maar als het zout zijn kracht verliest, waarmee zult u het smakelijk maken? Heb zout in uzelf en bewaar vrede onder elkaar.

Hoofdstuk 10

Over huwelijk en echtscheiding

¹ En vandaar vertrok Hij naar het gebied van Judea, aan de overzijde van de Jordaan; en de menigten

kwamen weer samen bij Hem, en zoals Hij gewend was, onderwees Hij hen weer. ² En de Farizeëen^q kwamen bij Hem en vroegen Hem of het een man geoorloofd is zijn vrouw te verlaten, om Hem te verzoeken. ³ Maar Hij antwoordde en zei tegen hen: Wat heeft Mozes u geboden? ⁴ En zij zeiden: Mozes heeft toegestaan een scheidbrief te schrijven en haar te verlaten. ⁵ En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Vanwege de hardheid van uw hart heeft hij u dat gebod geschreven. ⁶ Maar van het begin van de schepping heeft God hen als man en vrouw gemaakt. ⁷ Daarom zal een mens zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; ⁸ En die twee zullen tot één vlees zijn, zodat zij niet meer twee zijn, maar één vlees. ⁹ Wat dan God samengevoegd heeft, laat de mens dat niet scheiden. ¹⁰ En in het huis vroegen Zijn discipelen^v Hem weer over hetzelfde. ¹¹ En Hij zei tegen hen: Wie zijn vrouw verlaat en een andere trouwt, die pleegt overspel tegen haar. ¹² En als een vrouw haar man verlaat en met een ander trouwt, pleegt zij overspel.

Jezus zegent de kinderen

¹³ En zij brachten kinderen bij Hem, zodat Hij ze zou aanraken; en de discipelen^v bestrafden hen die ze bij Hem brachten. ¹⁴ Maar toen Jezus dat zag, werd Hij

verontwaardigd en zei tegen hen: Laat de kinderen tot Mij komen en verhinder hen niet, want voor zulken is het Koninkrijk van God^k.¹⁵ Werkelijk, Ik zeg u: wie het Koninkrijk van God^k niet ontvangt zoals een kind, die zal het beslist niet binnengaan.¹⁶ En Hij omarmde hen, legde de handen op hen en zegende hen.

De rijke jongeling

¹⁷ En toen Hij op weg ging, kwam er iemand naar Hem toe rennen, viel voor Hem op de knieën en vroeg Hem: Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven^{ab} te beërven?¹⁸ En Jezus zei tegen hem: Waarom noemt u Mij goed? Niemand is goed dan Eén, namelijk God.¹⁹ U kent de geboden: U zult geen overspel plegen; u zult niet doden; u zult niet stelen; u zult geen vals getuigenis geven; u zult niemand tekortdoen; eer uw vader en uw moeder.²⁰ Maar hij antwoordde en zei tegen Hem: Meester, al deze dingen heb ik onderhouden van mijn jeugd af.²¹ En Jezus keek hem aan, had hem lief en zei tegen hem: Eén ding ontbreekt u: ga heen, verkoop alles wat u hebt en geef het aan de armen, en u zult een schat hebben in de hemel; en kom, neem het kruis op en volg Mij.²² Maar hij werd bedroefd over dat woord en ging verdrietig weg, want hij had veel

bezittingen. ²³ En Jezus keek rond en zei tegen Zijn discipelen^v: Hoe moeilijk zullen zij die rijkdom bezitten het Koninkrijk van God^k binnengaan! ²⁴ En de discipelen^v waren verbaasd over Zijn woorden. Maar Jezus antwoordde weer en zei tegen hen: Kinderen, hoe moeilijk is het voor hen die op rijkdom vertrouwen om het Koninkrijk van God^k binnen te gaan! ²⁵ Het is makkelijker dat een kameel gaat door het oog van een naald, dan dat een rijke het Koninkrijk van God^k binnengaat. ²⁶ En zij waren nog meer verbaasd en zeiden tegen elkaar: Wie kan dan gered worden? ²⁷ Maar Jezus keek hen aan en zei: Bij de mensen is het onmogelijk, maar niet bij God; want alle dingen zijn mogelijk bij God. ²⁸ En Petrus begon tegen Hem te zeggen: Zie, wij hebben alles verlaten en zijn U gevolgd. ²⁹ En Jezus antwoordde en zei: Werkelijk, Ik zeg u: er is niemand die huis, of broers, of zusters, of vader, of moeder, of vrouw, of kinderen, of akkers verlaten heeft omwille van Mij en het Evangelie^a, ³⁰ of hij ontvangt honderdvoudig, nu in deze tijd, huizen en broers en zusters en moeders en kinderen en akkers, met de vervolgingen, en in de komende eeuw het eeuwige leven^{ab}. ³¹ Maar vele eersten zullen de laatsten zijn, en vele laatsten de eersten.

De derde aankondiging van het lijden

³² En zij waren onderweg naar Jeruzalem; en Jezus ging voor hen uit, en zij waren verbaasd, en zij die Hem volgden waren bevreesd. En Hij nam de twaalf weer bij Zich en begon hun te zeggen wat Hem zou overkomen: ³³ Zie, wij gaan op naar Jeruzalem, en de Mensenzoon^z zal aan de overpriesters^x en de schriftgeleerdenⁿ overgeleverd worden, en zij zullen Hem ter dood veroordelen en Hem aan de heidenen overleveren; ³⁴ En zij zullen Hem bespotten en Hem geselen en Hem bespuwen en Hem doden; en op de derde dag zal Hij weer opstaan.

De vraag van Jakobus en Johannes

³⁵ En Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, kwamen bij Hem en zeiden: Meester, wij willen graag dat U voor ons doet wat wij U vragen. ³⁶ En Hij zei tegen hen: Wat wilt u dat Ik voor u doe? ³⁷ En zij zeiden tegen Hem: Geef ons dat wij mogen zitten, de een aan Uw rechterhand en de ander aan Uw linkerhand, in Uw heerlijkheid. ³⁸ Maar Jezus zei tegen hen: U weet niet wat u vraagt. Kunt u de drinkbeker drinken die Ik drink, en met de doop^f gedoopt worden waarmee Ik gedoopt word? ³⁹ En zij

zeiden tegen Hem: Wij kunnen het. Maar Jezus zei tegen hen: De drinkbeker die Ik drink, zult u wel drinken, en met de doop^f waarmee Ik gedoopt word, zult u gedoopt worden; ⁴⁰ Maar het zitten aan Mijn rechter- en aan Mijn linkerhand, dat staat niet aan Mij om te geven; maar het zal gegeven worden aan hen voor wie het bereid is. ⁴¹ En toen de andere tien dit hoorden, begonnen zij het Jakobus en Johannes zeer kwalijk te nemen. ⁴² Maar Jezus riep hen bij Zich en zei tegen hen: U weet dat zij die geacht worden leiders van de volken te zijn, heersen over hen, en dat hun machthebbers gezag over hen uitoefenen. ⁴³ Maar zo zal het onder u niet zijn; maar wie onder u groot wil worden, die moet uw dienaar zijn. ⁴⁴ En wie van u de eerste wil worden, die moet een dienaar zijn van allen. ⁴⁵ Want ook de Mensenzoon^z is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn leven te geven als losprijs voor velen.

De genezing van de blinde Bartimeüs

⁴⁶ En zij kwamen in Jericho. En toen Hij met Zijn discipelen^v en een grote menigte uit Jericho vertrok, zat de zoon van Timeüs, Bartimeüs, de blinde, langs de weg te bedelen. ⁴⁷ En toen hij hoorde dat het Jezus de Nazarener was, begon hij te roepen en te zeggen: Jezus, Zoon van David, ontferm U over mij! ⁴⁸ En

velen bestrafen hem, opdat hij zou zwijgen; maar hij riep des te meer: Zoon van David, ontferm U over mij! ⁴⁹ En Jezus bleef staan en zei dat men hem zou roepen; en zij riepen de blinde en zeiden tegen hem: Heb moed, sta op, Hij roept u. ⁵⁰ En hij wierp zijn mantel af, sprong op en kwam bij Jezus. ⁵¹ En Jezus antwoordde en zei tegen hem: Wat wilt u dat Ik voor u doen zal? En de blinde zei tegen Hem: Rabboni, dat ik weer kan zien! ⁵² En Jezus zei tegen hem: Ga heen, uw geloof heeft u behouden. En meteen kon hij weer zien en volgde Jezus op de weg.

Hoofdstuk 11

De intocht in Jeruzalem

¹ En toen zij Jeruzalem naderden, bij Bethfagé en Bethanië, aan de Olijfberg, zond Hij twee van Zijn discipelen^v uit, ² En zei tegen hen: Ga naar het dorp dat tegenover u ligt; en meteen wanneer u er binnenkomt, zult u een veulen vinden dat vastgebonden is, waarop geen mens heeft gezeten; maak het los en breng het. ³ En als iemand tegen u zegt: Waarom doet u dat? zeg dan dat de Heer het nodig heeft; en hij zal het meteen hierheen sturen. ⁴ En zij gingen heen en vonden het veulen vastgebonden bij de deur, buiten aan de straat, en zij

maakten het los. ⁵ En sommigen van hen die daar stonden, zeiden tegen hen: Wat doet u? Waarom maakt u het veulen los? ⁶ Maar zij zeiden tegen hen zoals Jezus bevolen had; en zij lieten hen gaan. ⁷ En zij brachten het veulen bij Jezus en wierpen hun kleren erop; en Hij ging erop zitten. ⁸ En velen spreidden hun kleren op de weg, en anderen hakten takken van de bomen en spreidden die op de weg. ⁹ En zij die voorgingen en zij die volgden, riepen: Hosanna^{ac}! Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Heer! ¹⁰ Gezegend zij het Koninkrijk van onze vader David, dat komt in de Naam van de Heer! Hosanna^{ac} in de hoogste hemelen! ¹¹ En Jezus kwam Jeruzalem binnen en ging de tempel^{ad} in; en toen Hij alles bekeken had en het al avond was, ging Hij naar Bethanië met de twaalf.

De vervloeking van de vijgenboom

¹² En de volgende dag, toen zij uit Bethanië vertrokken, kreeg Hij honger. ¹³ En toen Hij van ver een vijgenboom zag die bladeren had, ging Hij erheen om te zien of Hij er iets aan zou vinden; en toen Hij erbij gekomen was, vond Hij niets dan bladeren, want het was niet de tijd van de vijgen. ¹⁴ En Jezus antwoordde en zei tegen de boom: Laat

niemand meer enige vrucht van u eten in eeuwigheid! En Zijn discipelen^v hoorden het.

De reiniging van de tempel

¹⁵ En zij kwamen in Jeruzalem; en toen Jezus de tempel^{ad} was binnengegaan, begon Hij hen die in de tempel verkochten en kochten uit te drijven; en de tafels van de geldwisselaars en de stoelen van hen die de duiven verkochten, keerde Hij om; ¹⁶ En Hij liet niet toe dat iemand ook maar een vat door de tempel^{ad} droeg. ¹⁷ En Hij onderwees hen en zei: Staat er niet geschreven: Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden voor alle volken? Maar u hebt het tot een rovershol gemaakt. ¹⁸ En de schriftgeleerdenⁿ en de overpriesters^x hoorden dat, en zochten hoe zij Hem zouden doden; want zij vreesden Hem, omdat de hele menigte verbaasd was over Zijn onderwijs. ¹⁹ En toen het laat geworden was, gingen zij de stad uit.

De verdorde vijgenboom en het geloof

²⁰ En toen zij 's morgens vroeg voorbijkwamen, zagen zij dat de vijgenboom verdord was, vanaf de wortels. ²¹ En Petrus herinnerde het zich en zei tegen Hem: Rabbi, kijk, de vijgenboom die U vervloekt

hebt, is verdord. ²² En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Heb geloof in God. ²³ Want werkelijk, Ik zeg u: wie tegen deze berg zal zeggen: Word opgeheven en in de zee geworpen, en niet zal twijfelen in zijn hart, maar zal geloven dat wat hij zegt zal geschieden, het zal hem gebeuren, wat hij ook zegt. ²⁴ Daarom zeg Ik u: alles wat u biddend vraagt, geloof dat u het ontvangen zult, en het zal u ten deel vallen. ²⁵ En wanneer u staat om te bidden, vergeef als u iets hebt tegen iemand, zodat ook uw Vader Die in de hemelen is, u uw overtredingen vergeeft. ²⁶ Maar als u niet vergeeft, zal ook uw Vader Die in de hemelen is, uw overtredingen niet vergeven.

De vraag naar Jezus' bevoegdheid

²⁷ En zij kwamen weer in Jeruzalem. En toen Hij in de tempel^{ad} rondliep, kwamen de overpriesters^x en de schriftgeleerdenⁿ en de ouderlingen naar Hem toe. ²⁸ En zij zeiden tegen Hem: Met welke bevoegdheid doet U deze dingen? En wie heeft U deze bevoegdheid gegeven om deze dingen te doen? ²⁹ Maar Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ik zal u ook één vraag stellen; antwoord Mij, en dan zal Ik u zeggen met welke bevoegdheid Ik deze dingen doe: ³⁰ De doop^f van Johannes, was die uit de hemel of uit de mensen? Antwoord Mij. ³¹ En zij overlegden onder

elkaar en zeiden: Als wij zeggen: Uit de hemel, dan zal Hij zeggen: Waarom hebt u hem dan niet geloofd? ³² Maar als wij zeggen: Uit de mensen — dan vrezen wij het volk, want zij hielden het er allemaal voor dat Johannes werkelijk een profeet was. ³³ En zij antwoordden en zeiden tegen Jezus: Wij weten het niet. En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Dan zeg Ik u ook niet met welke bevoegdheid Ik deze dingen doe.

Hoofdstuk 12

De gelijkenis van de onrechtvaardige wijnbouwers

¹ En Hij begon door gelijkenissen^w tegen hen te spreken: Een mens plantte een wijngaard en zette er een omheining omheen, en groef een wijnpersbak, en bouwde een toren, en verhuurde die aan de wijnbouwers, en vertrok naar het buitenland. ² En toen het de tijd was, zond hij een knecht naar de wijnbouwers, om van de wijnbouwers een deel van de vrucht van de wijngaard te ontvangen. ³ Maar zij grepen hem, sloegen hem en stuurden hem met lege handen weg. ⁴ En weer zond hij een andere knecht naar hen; die verwondden zij aan het hoofd en stuurden hem smadelijk behandeld weg. ⁵ En weer zond hij een andere, en die doodden zij; en vele

anderen: sommigen sloegen zij en sommigen doodden zij. ⁶ Toen hij nog een zoon had, die hem lief was, zond hij ook die als laatste naar hen toe en zei: Zij zullen toch mijn zoon ontzien. ⁷ Maar die wijnbouwers zeiden tegen elkaar: Dit is de erfgenaam; kom, laten wij hem doden, en de erfenis zal van ons zijn. ⁸ En zij grepen hem en doodden hem, en wierpen hem buiten de wijngaard. ⁹ Wat zal dan de heer van de wijngaard doen? Hij zal komen en de wijnbouwers ombrengen, en de wijngaard aan anderen geven. ¹⁰ Hebt u ook deze Schrift^{ae} niet gelezen: De steen die de bouwers verworpen hebben, die is tot een hoeksteen geworden; ¹¹ Dit is van de HEERE uitgegaan, en het is wonderlijk in onze ogen? ¹² En zij probeerden Hem te grijpen, maar zij vreesden de menigte; want zij begrepen dat Hij die gelijkenis over hen uitsprak; en zij verlieten Hem en gingen weg.

De belasting aan de keizer

¹³ En zij zonden^h naar Hem toe enigen van de Farizeeën^q en van de Herodianen^u, om Hem in Zijn woorden te vangen. ¹⁴ Die kwamen en zeiden tegen Hem: Meester, wij weten dat U waarachtig bent en naar niemand vraagt; want U ziet de persoon van mensen niet aan, maar U leert de weg van God in

waarheid; is het geoorloofd de keizer belasting te geven, of niet? Moeten wij betalen, of niet betalen? ¹⁵ En Hij, Die hun huichelarij kende, zei tegen hen: Waarom stelt u Mij op de proef? Breng Mij een denarius, zodat Ik die kan zien. ¹⁶ En zij brachten er een. En Hij zei tegen hen: Van wie is dit beeld en het opschrift? En zij zeiden tegen Hem: Van de keizer. ¹⁷ En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Geef dan aan de keizer wat van de keizer is, en aan God wat van God is. En zij verwonderden zich over Hem.

De vraag over de opstanding

¹⁸ En de Sadduceëen^{af} kwamen naar Hem toe, die zeggen dat er geen opstanding is, en vroegen Hem: ¹⁹ Meester, Mozes heeft ons voorgeschreven: Als iemands broer sterft en een vrouw achterlaat en geen kinderen nalaat, dat zijn broer diens vrouw zal nemen en voor zijn broer nageslacht verwekken. ²⁰ Er waren nu zeven broers, en de eerste nam een vrouw, en toen hij stierf liet hij geen nageslacht na. ²¹ En de tweede nam haar en stierf, en ook hij liet geen nageslacht na; en de derde evenzo. ²² En alle zeven namen haar en lieten geen nageslacht na; als laatste van allen stierf ook de vrouw. ²³ In de opstanding dan, wanneer zij zullen opstaan, van wie van hen zal zij de vrouw zijn? Want alle zeven hebben haar als

vrouw gehad. ²⁴ En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Dwaalt u niet juist hierom, dat u de Schriften^{ae} niet kent, noch de kracht van God? ²⁵ Want wanneer zij uit de doden zullen opstaan, trouwen zij niet en worden niet ten huwelijk gegeven; maar zij zijn als engelen die in de hemelen zijn. ²⁶ Maar wat betreft de doden, dat zij opgewekt zullen worden: hebt u niet gelezen in het boek van Mozes, hoe God bij de doornstruik tot hem sprak: Ik ben de God van Abraham en de God van Izak en de God van Jakob? ²⁷ Hij is niet een God van de doden, maar een God van de levenden. U dwaalt dan zeer.

Het grootste gebod

²⁸ En een van de schriftgeleerdenⁿ, die gehoord had dat zij een woordenstrijd hadden, en wist dat Hij hun goed geantwoord had, kwam naar Hem toe en vroeg Hem: Wat is het eerste van alle geboden? ²⁹ En Jezus antwoordde hem: Het eerste van alle geboden is: Hoor, Israë! HEERE, onze God, HEERE is één! ³⁰ En u zult HEERE, uw God, liefhebben met heel uw hart, en met heel uw ziel^y, en met heel uw verstand, en met heel uw kracht. Dit is het eerste gebod. ³¹ En het tweede, hieraan gelijk, is dit: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. Er is geen ander gebod groter dan deze. ³² En de schriftgeleerde zei tegen Hem:

Goed, Meester, U hebt naar waarheid gezegd dat er één God is, en er is geen ander dan Hij; ³³ en Hem lief te hebben met heel het hart, en met heel het verstand, en met heel de ziel^y, en met heel de kracht; en de naaste lief te hebben als zichzelf, is meer dan alle brandoffers en slachtoffers. ³⁴ En Jezus, Die zag dat hij verstandig geantwoord had, zei tegen hem: U bent niet ver van het Koninkrijk van God^k. En niemand durfde Hem meer iets te vragen.

De Christus, Zoon van David

³⁵ En Jezus antwoordde en zei, terwijl Hij onderwees in de tempel^{ad}: Hoe zeggen de schriftgeleerdenⁿ dat de Christus^b een Zoon van David is? ³⁶ Want David zelf heeft door de Heilige Geestⁱ gezegd: De Heer heeft gezegd tegen mijn Heer: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden tot een voetbank voor Uw voeten gelegd heb. ³⁷ David zelf noemt Hem dan zijn Heer; hoe is Hij dan zijn Zoon? En de grote menigte hoorde Hem graag.

Waarschuwing tegen de schriftgeleerden

³⁸ En Hij zei tegen hen in Zijn onderwijs: Pas op voor de schriftgeleerdenⁿ, die graag in lange gewaden willen rondlopen en begroet willen worden op de markten; ³⁹ en de voornaamste zitplaatsen willen

hebben in de synagogen, en de beste aanligplaatsen bij de maaltijden; ⁴⁰ Zij die de huizen van de weduwen verslinden, en voor de schijn lange gebeden uitspreken. Zij zullen een zwaarder oordeel ontvangen.

De weduwe die alles gaf

⁴¹ En Jezus ging tegenover de schatkist zitten en zag hoe de menigte geld wierp in de schatkist; en veel rijken wierpen er veel in. ⁴² En er kwam een arme weduwe, die er twee kleine munten in wierp, dat is een quadrans. ⁴³ En Jezus riep Zijn discipelen^v bij Zich en zei tegen hen: Werkelijk, Ik zeg u dat deze arme weduwe er meer in geworpen heeft dan iedereen die in de schatkist geworpen heeft. ⁴⁴ Want zij hebben allemaal van hun overvloed erin geworpen; maar zij heeft van haar gebrek alles wat zij had erin geworpen, haar hele levensonderhoud.

Hoofdstuk 13

De aankondiging van de verwoesting van de tempel

¹ En toen Hij uit de tempel^{ad} ging, zei een van Zijn discipelen^v tegen Hem: Meester, kijk, wat voor stenen en wat voor gebouwen! ² En Jezus antwoordde en zei tegen hem: Ziet u deze grote

gebouwen? Er zal niet één steen op de andere gelaten worden die niet afgebroken zal worden.

Het begin van de weeën

³ En toen Hij op de Olijfberg zat, tegenover de tempel^{ad}, vroegen Petrus en Jakobus en Johannes en Andreas Hem afzonderlijk: ⁴ Vertel ons, wanneer zullen deze dingen gebeuren? En wat is het teken wanneer al deze dingen volbracht zullen worden? ⁵ En Jezus begon tegen hen te zeggen: Pas op dat niemand u misleidt. ⁶ Want velen zullen komen onder Mijn Naam en zeggen: Ik ben het; en zij zullen velen misleiden. ⁷ En wanneer u zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen, word dan niet verschrikt; want dit moet geschieden, maar het is nog niet het einde. ⁸ Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen aardbevingen zijn op verschillende plaatsen, en er zullen hongersnoden zijn. Dit is het begin van de weeën. ⁹ Maar let op uzelf; want zij zullen u overleveren aan raadsvergaderingen, en in synagogen zult u geslagen worden, en voor stadhouders en koningen zult u gesteld worden omwille van Mij, hun tot een getuigenis. ¹⁰ En het Evangelie^a moet eerst gepredikt worden aan alle volken. ¹¹ Maar wanneer zij u

wegleiden om u over te leveren, wees dan van tevoren niet bezorgd over wat u spreken zult, en bedenk het niet; maar wat u in dat uur gegeven zal worden, spreek dat; want u bent het niet die spreekt, maar de Heilige Geest.¹² En de ene broer zal de andere broer overleveren tot de dood, en de vader het kind; en de kinderen zullen opstaan tegen de ouders en zullen hen doden.¹³ En u zult door allen gehaat worden omwille van Mijn Naam; maar wie volharden zal tot het einde, die zal gered worden.

De grote verdrukking

¹⁴ Wanneer u dan de gruwel van de verwoesting zult zien — waarvan door de profeet Daniël gesproken is — staan waar het niet behoort (wie het leest, laat hij het begrijpen!) laten dan zij die in Judea zijn vluchten naar de bergen.¹⁵ En wie op het dak is, moet niet naar beneden komen en niet binnengaan om iets uit zijn huis weg te nemen.¹⁶ En wie op de akker is, moet niet terugkeren om zijn mantel te nemen.¹⁷ Wee de zwangere en de zogende vrouwen in die dagen!¹⁸ Bid dat uw vlucht niet in de winter zal zijn.¹⁹ Want die dagen zullen zo'n verdrukking brengen zoals er niet geweest is vanaf het begin van de schepping die God geschapen heeft, tot nu toe, en ook niet zijn zal.²⁰ En als de Heer de dagen niet

verkort had, zou geen vlees behouden worden; maar omwille van de uitverkorenen^{ag}, die Hij heeft uitgekozen, heeft Hij de dagen verkort. ²¹ En als dan iemand tegen u zal zeggen: Zie, hier is de Christus^b; of: Zie, Hij is daar; geloof het niet. ²² Want er zullen valse christussen^b en valse profeten^c opstaan, en zij zullen tekenen en wonderen doen om te misleiden, als het mogelijk was, ook de uitverkorenen^{ag}. ²³ Maar u, let op; zie, Ik heb u alles voorzegd!

De komst van de Mensenzoon

²⁴ Maar in die dagen, na die verdrukking, zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar schijnsel niet geven. ²⁵ En de sterren zullen uit de hemel vallen, en de krachten die in de hemelen zijn, zullen bewogen worden. ²⁶ En dan zullen zij de Mensenzoon^z zien komen in de wolken, met grote kracht en heerlijkheid. ²⁷ En dan zal Hij Zijn engelen uitzenden en Zijn uitverkorenen^{ag} bijeenvergaderen uit de vier windstreken, van het uiterste van de aarde tot het uiterste van de hemel.

De les van de vijgenboom

²⁸ En leer van de vijgenboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak al zacht wordt en de bladeren uitspruiten, dan weet u dat de zomer dichtbij is. ²⁹

Zo ook u, wanneer u deze dingen zult zien geschieden, weet dan dat het dichtbij is, voor de deur. ³⁰ Werkelijk, Ik zeg u dat dit geslacht niet zal voorbijgaan, totdat al deze dingen geschied zullen zijn. ³¹ De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen beslist niet voorbijgaan.

De oproep tot waakzaamheid

³² Maar van die dag en dat uur weet niemand, ook de engelen niet die in de hemel zijn, ook de Zoon niet, maar alleen de Vader. ³³ Let op, waak en bid; want u weet niet wanneer de tijd is. ³⁴ Zoals een mens die naar het buitenland reisde, zijn huis verliet en zijn knechten het gezag toevertrouwde, ieder zijn eigen werk, en de deurwachter gebod dat hij zou waken; ³⁵ waak dan, want u weet niet wanneer de heer van het huis komen zal: 's avonds laat, of te middernacht, of bij het hanengekraai, of in de vroege morgen; ³⁶ opdat hij niet onverwacht komt en u slapend vindt. ³⁷ En wat Ik tegen u zeg, dat zeg Ik tegen allen: Waak!

Hoofdstuk 14

De zalving te Bethanië

¹ En het Pascha^{ah} en het feest van de ongezuurde broden was na twee dagen. En de overpriesters^x en de schriftgeleerdenⁿ zochten hoe zij Hem met list konden grijpen en doden. ² Maar zij zeiden: Niet tijdens het feest, opdat er geen oproer onder het volk ontstaat. ³ En toen Hij in Bethanië was, in het huis van Simon de melaatse, terwijl Hij aan tafel aanlag, kwam een vrouw met een albasten fles met zalf van zuivere nardus, van grote waarde; en zij brak de albasten fles en goot die uit over Zijn hoofd. ⁴ En er waren sommigen die bij zichzelf zeer verontwaardigd waren en zeiden: Waarom is deze zalf verspild? ⁵ Want deze zalf had voor meer dan driehonderd denariën verkocht kunnen worden en aan de armen gegeven; en zij vielen tegen haar uit. ⁶ Maar Jezus zei: Laat haar met rust; waarom valt u haar lastig? Zij heeft een goed werk aan Mij verricht. ⁷ Want de armen hebt u altijd bij u, en wanneer u wilt, kunt u hun weldoen; maar Mij hebt u niet altijd. ⁸ Zij heeft gedaan wat zij kon; zij heeft van tevoren Mijn lichaam gezalfd als voorbereiding op de begrafenis. ⁹ Werkelijk, Ik zeg u: overal waar dit Evangelie^a gepredikt zal worden in de hele wereld, daar zal ook ter herinnering aan haar gesproken worden van wat zij gedaan heeft.

¹⁰ En Judas Iskariot, een van de twaalf, ging naar de overpriesters^x om Hem aan hen over te leveren. ¹¹ En toen zij dat hoorden, waren zij verblijd en beloofden hem geld te geven; en hij zocht hoe hij Hem op een geschikt moment zou overleveren.

De voorbereiding van het Pascha

¹² En op de eerste dag van de ongezuurde broden, wanneer zij het Pascha^{ah} slachtten, zeiden Zijn discipelen^v tegen Hem: Waar wilt U dat wij heengaan en bereiden, zodat U het Pascha kunt eten? ¹³ En Hij zond twee van Zijn discipelen^v uit en zei tegen hen: Ga de stad in, en u zal een mens ontmoeten die een kruik water draagt; volg hem; ¹⁴ en waar hij ook binnengaat, zeg tegen de heer van het huis: De Meester zegt: Waar is de eetzaal waar Ik het Pascha^{ah} met Mijn discipelen^v eten zal? ¹⁵ En hij zal u een grote bovenzaal wijzen, ingericht en gereed; bereid het daar voor ons. ¹⁶ En Zijn discipelen^v gingen weg en kwamen in de stad, en vonden het zoals Hij hun gezegd had, en bereidden het Pascha^{ah}. ¹⁷ En toen het avond geworden was, kwam Hij met de twaalf. ¹⁸ En terwijl zij aanlagen en aten, zei Jezus: Werkelijk, Ik zeg u dat een van u die met Mij eet, Mij zal verraden. ¹⁹ En zij begonnen bedroefd te worden en een voor een tegen Hem te

zeggen: Ben ik het? En een ander: Ben ik het? ²⁰ Maar Hij antwoordde en zei tegen hen: Het is een van de twaalf, die met Mij in de schotel doopt. ²¹ De Mensenzoon^z gaat wel heen, zoals van Hem geschreven is; maar wee die mens door wie de Mensenzoon verraden wordt! Het zou beter voor hem geweest zijn als die mens niet geboren was.

De instelling van het avondmaal

²² En terwijl zij aten, nam Jezus brood, en nadat Hij het gezegend had, brak Hij het en gaf het hun en zei: Neem, eet, dit is Mijn lichaam. ²³ En Hij nam de drinkbeker, en nadat Hij gedankt had, gaf Hij die aan hen; en zij dronken er allemaal uit. ²⁴ En Hij zei tegen hen: Dit is Mijn bloed, het bloed van het Nieuwe Verbond^{ai}, dat voor velen vergoten wordt. ²⁵ Werkelijk, Ik zeg u dat Ik niet meer zal drinken van de vrucht van de wijnstok, tot op die dag wanneer Ik die opnieuw zal drinken in het Koninkrijk van God^k.

De voorzegging van Petrus' verloochening

²⁶ En nadat zij de lofzang gezongen hadden, gingen zij naar de Olijfberg. ²⁷ En Jezus zei tegen hen: U zult in deze nacht allemaal over Mij ten val komen; want er is geschreven: Ik zal de Herder slaan, en de schapen zullen verstrooid worden. ²⁸ Maar nadat Ik

opgestaan zal zijn, zal Ik u voorgaan naar Galilea. ²⁹ En Petrus zei tegen Hem: Al zullen ze ook allemaal ten val komen, ik zeker niet. ³⁰ En Jezus zei tegen hem: Werkelijk, Ik zeg u dat u heden, in deze nacht, voordat de haan twee keer gekraaid zal hebben, Mij drie keer zult verloochenen. ³¹ Maar hij zei nog nadrukkelijker: Al moest ik met U sterven, ik zal U beslist niet verloochenen. En evenzo zeiden zij ook allemaal.

Jezus in Gethsemane

³² En zij kwamen op een plaats waarvan de naam Gethsemane was, en Hij zei tegen Zijn discipelen^v: Ga hier zitten, totdat Ik gebeden heb. ³³ En Hij nam Petrus en Jakobus en Johannes met Zich mee, en Hij werd hevig geschokt en door angst overvallen; ³⁴ en zei tegen hen: Mijn ziel^v is zeer bedroefd, tot de dood toe; blijf hier en waak. ³⁵ En toen Hij een stukje verder was gegaan, viel Hij op de grond en bad dat, als het mogelijk was, dat uur aan Hem voorbij zou gaan. ³⁶ En Hij zei: Abba, Vader, alle dingen zijn voor U mogelijk; neem deze drinkbeker van Mij weg; maar niet wat Ik wil, maar wat U wilt. ³⁷ En Hij kwam en vond hen slapend, en zei tegen Petrus: Simon, slaapt u? Kon u niet één uur waken? ³⁸ Waak en bid, opdat u niet in verzoeking komt; de geest is

wel gewillig, maar het vlees is zwak. ³⁹ En weer ging Hij weg en bad, en sprak dezelfde woorden. ⁴⁰ En toen Hij terugkwam, vond Hij hen weer slapend, want hun ogen waren zwaar; en zij wisten niet wat zij Hem zouden antwoorden. ⁴¹ En Hij kwam voor de derde keer en zei tegen hen: Slaap nu maar en rust; het is genoeg, het uur is gekomen; zie, de Mensenzoon^z wordt overgeleverd in de handen van de zondaars. ⁴² Sta op, laten wij gaan; zie, hij die Mij verraadt, is dichtbij.

De gevangenneming van Jezus

⁴³ En meteen, terwijl Hij nog sprak, kwam Judas eraan, een van de twaalf, en met hem een grote menigte met zwaarden en stokken, gezonden door de overpriesters^x en de schriftgeleerdenⁿ en de ouderlingen. ⁴⁴ En hij die Hem verried, had hun een afgesproken teken gegeven en gezegd: Wie ik kussen zal, Die is het; grijp Hem en leid Hem beveiligd weg. ⁴⁵ En toen hij gekomen was, ging hij meteen naar Hem toe en zei: Rabbi! En hij kuste Hem. ⁴⁶ En zij sloegen de handen aan Hem en grepen Hem. ⁴⁷ En een van hen die daarbij stonden, trok het zwaard, sloeg de knecht van de hogepriester en sloeg hem zijn oor af. ⁴⁸ En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Bent u uitgegaan met zwaarden en stokken, als

tegen een rover, om Mij te grijpen? ⁴⁹ Dagelijks was Ik bij u in de tempel^{ad} en onderwees, en u hebt Mij niet gegrepen; maar dit gebeurt opdat de Schriften^{ae} vervuld zouden worden. ⁵⁰ En zij lieten Hem allemaal achter en vluchtten. ⁵¹ En een zekere jongeman volgde Hem, met een linnen kleed om zijn naakte lichaam geslagen, en zij grepen hem. ⁵² En hij liet het linnen kleed achter en vluchtte naakt van hen weg.

Jezus voor de Hoge Raad

⁵³ En zij leidden Jezus weg naar de hogepriester^{aj}; en bij hem kwamen al de overpriesters^x en de ouderlingen en de schriftgeleerdenⁿ samen. ⁵⁴ En Petrus volgde Hem van verre, tot binnen op de binnenplaats van de hogepriester^{aj}, en hij zat bij de raadsdienaren en warmde zich bij het vuur. ⁵⁵ En de overpriesters^x en de hele raad zochten een getuigenis tegen Jezus om Hem ter dood te brengen, maar vonden die niet. ⁵⁶ Want velen getuigden vals tegen Hem, maar de getuigenissen waren niet eenstemmig. ⁵⁷ En sommigen stonden op en getuigden vals tegen Hem en zeiden: ⁵⁸ Wij hebben Hem horen zeggen: Ik zal deze tempel^{ad}, die met handen gemaakt is, afbreken, en in drie dagen een andere, zonder handen gemaakt, bouwen. ⁵⁹ En ook

zo was hun getuigenis niet eenstemmig. ⁶⁰ En de hogepriester^{aj} stond op in het midden en vroeg Jezus: Antwoordt U niets? Wat getuigen dezen tegen U? ⁶¹ Maar Hij zweeg stil en antwoordde niets. Opnieuw vroeg de hogepriester^{aj} Hem en zei tegen Hem: Bent U de Christus^b, de Zoon van de Gezegende? ⁶² En Jezus zei: Ik ben het. En u zult de Mensenzoon^z zien zitten aan de rechterhand van de kracht van God, en komen met de wolken van de hemel. ⁶³ En de hogepriester^{aj} scheurde zijn kleren en zei: Wat hebben wij nog getuigen nodig? ⁶⁴ U hebt de godslastering gehoord; wat oordeelt u? En zij allen veroordeelden Hem en achtten Hem de dood schuldig. ⁶⁵ En sommigen begonnen Hem te bespuwen en Zijn gezicht te bedekken en Hem met vuisten te slaan en tegen Hem te zeggen: Profeteer! En de raadsdienaren gaven Hem slagen in het gezicht.

De verloochening door Petrus

⁶⁶ En toen Petrus beneden op de binnenplaats was, kwam een van de dienstmeisjes van de hogepriester^{aj}; ⁶⁷ en toen zij Petrus zich zag warmen, keek zij hem aan en zei: Ook u was bij Jezus de Nazarener. ⁶⁸ Maar hij ontkende het en zei: Ik ken Hem niet, en ik weet niet wat u zegt. En hij ging naar

buiten, naar het voorportaal, en de haan kraaide. ⁶⁹ En het dienstmeisje zag hem opnieuw en begon te zeggen tegen hen die daarbij stonden: Hij is een van hen. ⁷⁰ Maar hij ontkende het opnieuw. En kort daarna zeiden zij die daarbij stonden opnieuw tegen Petrus: U bent werkelijk een van hen, want u bent ook een Galileëer. ⁷¹ En hij begon zichzelf te vervloeken en te zweren: Ik ken deze Mens niet van Wie u spreekt. ⁷² En de haan kraaide voor de tweede keer; en Petrus herinnerde zich het woord dat Jezus tegen hem gezegd had: Voordat de haan twee keer gekraaid zal hebben, zult u Mij drie keer verloochenen. En hij barstte uit in tranen.

Hoofdstuk 15

Jezus voor Pilatus

¹ En meteen, 's morgens vroeg, hielden de overpriesters^x samen raad met de ouderlingen en schriftgeleerdenⁿ en de hele raad, en toen zij Jezus gebonden hadden, brachten zij Hem weg en leverden Hem over aan Pilatus. ² En Pilatus vroeg Hem: Bent U de Koning van de Joden? En Hij antwoordde en zei tegen hem: U zegt het. ³ En de overpriesters^x beschuldigden Hem van veel zaken, maar Hij antwoordde niets. ⁴ En Pilatus vroeg Hem

weer en zei: Antwoordt U niet? Zie, hoeveel zaken zij tegen U getuigen! ⁵ En Jezus antwoordde niet meer, zodat Pilatus zich verwonderde. ⁶ En op het feest liet hij hun een gevangene los, wie zij ook maar wilden. ⁷ En er was iemand, genaamd Barabbas, gevangengezet met de opstandelingen, die in de opstand iemand hadden vermoord. ⁸ En de menigte riep uit en begon te vragen dat hij deed zoals hij hun altijd gedaan had. ⁹ En Pilatus antwoordde hun en zei: Wilt u dat ik u de Koning van de Joden loslaat? ¹⁰ (Want hij wist dat de overpriesters^x Hem uit afgunst overgeleverd hadden.) ¹¹ Maar de overpriesters^x hitsten de menigte op dat hij hun liever Barabbas zou loslaten. ¹² En Pilatus antwoordde en zei weer tegen hen: Wat wilt u dan dat ik zal doen met Hem Die u de Koning van de Joden noemt? ¹³ En zij riepen weer: Kruisig Hem! ¹⁴ Maar Pilatus zei tegen hen: Wat voor kwaad heeft Hij dan gedaan? En zij riepen des te meer: Kruisig Hem! ¹⁵ Pilatus nu, die de menigte tevreden wilde stellen, liet hun Barabbas los en gaf Jezus over, nadat hij Hem had laten geselen, om gekruisigd te worden.

De bespotting door de soldaten

¹⁶ En de soldaten leidden Hem de zaal binnen, dat is het rechthuis, en riepen de hele legerafdeling samen;

¹⁷ En zij deden Hem een purperen mantel aan, en nadat zij een doornenkroon gevlochten hadden, zetten zij Hem die op; ¹⁸ En zij begonnen Hem te begroeten en zeiden: Wees gegroet, Koning van de Joden! ¹⁹ En zij sloegen Zijn hoofd met een rietstok en bespogen Hem, en knielden neer en aanbaden Hem. ²⁰ En toen zij Hem bespot hadden, deden zij Hem de purperen mantel af en deden Hem Zijn eigen kleren aan, en leidden Hem naar buiten om Hem te kruisigen.

De kruisiging

²¹ En zij dwongen een zekere Simon van Cyrene, die voorbijkwam van het land, de vader van Alexander en Rufus, om Zijn kruis te dragen. ²² En zij brachten Hem naar de plaats Golgotha, wat vertaald betekent: Schedelplaats. ²³ En zij gaven Hem met mirre gemengde wijn te drinken, maar Hij nam die niet. ²⁴ En toen zij Hem gekruisigd hadden, verdeelden zij Zijn kleren door het lot erover te werpen, wat ieder zou krijgen. ²⁵ En het was het derde uur toen zij Hem kruisigden. ²⁶ En het opschrift van Zijn beschuldiging was boven Hem geschreven: DE KONING VAN DE JODEN. ²⁷ En zij kruisigden met Hem twee rovers, een aan Zijn rechterzijde en een aan Zijn linkerzijde. ²⁸ En de Schrift^{ae} is vervuld die

zegt: En Hij is onder de misdadigers gerekend. ²⁹ En zij die voorbijgingen, lasterden Hem, terwijl zij hun hoofd schudden, en zeiden: Ha! U Die de tempel^{ad} afbreekt en in drie dagen opbouwt, ³⁰ Red Uzelf en kom af van het kruis! ³¹ En evenzo ook de overpriesters^s, met de schriftgeleerdenⁿ, zeiden tegen elkaar, terwijl zij spotten: Hij heeft anderen gered; Zichzelf kan Hij niet redden. ³² Laat de Christus^b, de Koning van Israël, nu afkomen van het kruis, zodat wij het zien en geloven! Ook zij die met Hem gekruisigd waren, smaadden Hem.

De dood van Jezus

³³ En toen het zesde uur gekomen was, kwam er duisternis over de hele aarde, tot het negende uur. ³⁴ En op het negende uur riep Jezus met een luide stem: Eloï, Eloï, lama sabachtani? Dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten? ³⁵ En sommigen van hen die daarbij stonden en dit hoorden, zeiden: Zie, Hij roept Elia. ³⁶ En iemand liep erheen, vulde een spons met zure wijn, stak die op een rietstok en gaf Hem te drinken, en zei: Wacht, laten we zien of Elia komt om Hem eraf te nemen. ³⁷ En Jezus riep met een luide stem en gaf de geest. ³⁸ En het voorhangsel van de tempel^{ad} scheurde in tweeën, van boven tot beneden. ³⁹ En de hoofdman

over honderd, die tegenover Hem stond en zag dat Hij zo de geest had gegeven, zei: Werkelijk, deze Mens was de Zoon van God! ⁴⁰ En er waren ook vrouwen die vanuit de verte toekeken, onder wie ook Maria Magdalena, en Maria de moeder van Jakobus de kleine en van Joses, en Salome; ⁴¹ die Hem ook, toen Hij in Galilea was, waren gevolgd en Hem hadden gediend; en vele andere vrouwen die met Hem naar Jeruzalem waren meegekomen.

De begrafenis van Jezus

⁴² En toen het nu avond was geworden, omdat het de Voorbereiding was, dat is de dag voor de sabbat^l, ⁴³ kwam Jozef van Arimathea, een aanzienlijk raadslid, die ook zelf het Koninkrijk van God^k verwachtte; en hij waagde het om naar Pilatus te gaan en vroeg om het lichaam van Jezus. ⁴⁴ En Pilatus verwonderde zich dat Hij al gestorven was, en nadat hij de hoofdman over honderd bij zich geroepen had, vroeg hij hem of Hij al lang gestorven was. ⁴⁵ En toen hij het van de hoofdman over honderd vernomen had, schonk hij Jozef het lichaam. ⁴⁶ En hij kocht fijn linnen, en nadat hij Hem had afgenomen, wikkelde hij Hem in het fijne linnen en legde Hem in een graf dat uit een rots was uitgehouwen; en hij rolde een steen voor de ingang van het graf. ⁴⁷ En Maria

Magdalena en Maria de moeder van Joses zagen waar Hij gelegd werd.

Hoofdstuk 16

De opstanding van Jezus

¹ En toen de sabbat^l voorbij was, hadden Maria Magdalena en Maria de moeder van Jakobus en Salome specerijen gekocht om Hem te komen zalven. ² En zeer vroeg op de eerste dag van de week kwamen zij bij het graf, toen de zon opging. ³ En zij zeiden tegen elkaar: Wie zal de steen voor ons van de ingang van het graf weggrollen? ⁴ (En toen zij opkeken, zagen zij dat de steen weggerold was), want hij was zeer groot. ⁵ En toen zij het graf waren ingegaan, zagen zij een jongeman zitten aan de rechterzijde, gekleed in een wit lang gewaad, en zij werden verbaasd. ⁶ Maar hij zei tegen hen: Wees niet verbaasd. U zoekt Jezus de Nazarener, Die gekruisigd is. Hij is opgestaan! Hij is hier niet; zie de plaats waar zij Hem gelegd hadden. ⁷ Maar ga heen, zeg tegen Zijn discipelen^v en Petrus dat Hij u voorgaat naar Galilea; daar zult u Hem zien, zoals Hij u gezegd heeft. ⁸ En zij gingen haastig naar buiten en vluchtten van het graf, want beving en ontzetting

had hen bevangen; en zij zeiden tegen niemand iets, want zij waren bang.

De verschijning aan Maria Magdalena

⁹ En toen Jezus was opgestaan, 's morgens vroeg op de eerste dag van de week, verscheen Hij eerst aan Maria Magdalena, uit wie Hij zeven demonen^o had uitgedreven. ¹⁰ Zij ging heen en berichtte het aan hen die met Hem geweest waren, die treurden en weenden. ¹¹ En toen zij hoorden dat Hij leefde en door haar gezien was, geloofden zij het niet. ¹² En daarna is Hij in een andere gedaante geopenbaard aan twee van hen, toen zij wandelden en naar het veld gingen. ¹³ Dezen gingen ook heen en berichtten het aan de anderen, maar zij geloofden ook hen niet.

De verschijning aan de elf en de zendingsofdracht

¹⁴ Daarna is Hij geopenbaard aan de elf, toen zij aan tafel zaten, en Hij verweet hun hun ongeloof en hardheid van hart, omdat zij hen die Hem gezien hadden nadat Hij was opgestaan, niet hadden geloofd. ¹⁵ En Hij zei tegen hen: Ga heen in de hele wereld, predik het Evangelie^a aan alle schepselen. ¹⁶ Wie geloofd zal hebben en gedoopt^f zal zijn, zal gered worden; maar wie niet zal geloofd hebben, zal

veroordeeld worden. ¹⁷ En aan hen die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij demonen^o uitdrijven; in nieuwe talen zullen zij spreken; ¹⁸ slangen zullen zij opnemen; en als zij iets dodelijks zullen drinken, zal het hun niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden.

De hemelvaart

¹⁹ De Heer dan, nadat Hij tegen hen gesproken had, is opgenomen in de hemel en is gezeten aan de rechterhand van God. ²⁰ En zij gingen uit en predikten overal, en de Heer werkte mee en bevestigde het Woord door tekenen die daarop volgden. Amen.

Wat de Bijbel verder zegt

Je hebt nu een gedeelte van de Bijbel gelezen en je hebt een glimp gezien van wie God is en wat Hij, door Jezus in deze wereld voor zondaren, voor jou, wilde doen.

Maar er is nog meer te ontdekken en dat willen we hieronder kort samenvatten.

God is Heilig, de Koning van het universum. Hij heeft alles gemaakt en Hij bestuurt alles met wijsheid, liefde en almacht. Hij maakte de mensen goed, mannelijk en vrouwelijk, naar Zijn beeld. We waren gemaakt om namens Hem te regeren op aarde.

Maar we wilden zelf koning zijn en onze eigen wil doen. Dat is zonde, dat betekent dat we ons doel missen en de zegen die daarbij hoort: het leven. Zo is door onze zonde de dood, en alles wat daaraan vooraf gaat, in de wereld gekomen.

Maar zo lief had God de wereld en de mensen die Hij gemaakt had, dat Hij Zijn Zoon, Jezus, naar deze aarde wilde sturen, om deze vloek, deze straf om te keren. Jezus wilde zelf Gods boosheid over de zonde

dragen aan het kruis, terwijl Hij zelf niet gezondigd had.

Maar door Zijn offer, en ook door Zijn opstanding, kan onze schuld vergeven worden als we ons afkeren van de zonde en vertrouwen op Jezus. Dan wordt alles wat wij verkeerd hebben gedaan uitgewist. God ziet je zwarte zonde niet meer omdat Jezus' bloed het bedekt.

Hij wil niet alleen je zonde vergeven, Hij wil je ook een nieuw leven geven wanneer je afkeert van je zonde en vertrouwt op Jezus voor vergeving van je zonden. En door Zijn Heilige Geest, wil Hij je leren om als discipel te leven op Gods manier, zodat je straks op de nieuwe aarde met Jezus mag regeren, zoals het bedoeld was.

*Wil je hierover meer ontdekken, ga dan naar **LeerJezuskennen.nl** en vraag gratis een volledige Bijbel aan.*

Uitgelegde woorden

a — **Evangelie**

Evangelie is het Griekse woord voor goed nieuws. Markus beschrijft in dit verslag het goede nieuws van Jezus leven, sterven en opstanding.

b — **Christus**

Christus is Grieks voor gezalfde, in het Hebreeuws is dat Messias. Een gezalfde was iemand die door God apart gezet was als profeet, priester of koning. Jezus is apart gezet om alle drie te zijn.

c — **profeten**

Een profeet is iemand die door God is aangesteld om namens Hem te spreken.

d — **engel**

Een engel is een boodschapper, dit kan een geestelijk wezen zijn, maar ook fysieke personen worden soms engelen genoemd.

e — **HEERE / Jahweh**

Jahweh is de naam van God, letterlijk vertaald als "Ik ben" (zie Exodus 3:14). In veel vertalingen weergegeven als HEERE.

f — doop

In de doop word het oude zondige leven in het water achtergelaten en komt de gelovige vernieuwd uit het water om Jezus als leerling te volgen door de kracht van de Heilige Geest.

g — bekering

Bekering is je met verdriet van de zonde afkeren en je richten op Jezus om op Zijn manier te leren leven.

h — zonden

Zonde is niet op Gods manier leven maar op je eigen manier.

i — Heilige Geest

De Heilige Geest is Gods goede en zuivere kracht die dringt tot liefde, gerechtigheid en leven. Hij is als de kracht van de zon, zoals Jezus is als de afstraling van de zon.

j — satan

Satan is Gods tegenstander en in alles ook Zijn tegenpool. Hij doet er alles aan om wat God gemaakt heeft te vernietigen door leugen, ziekte en uiteindelijk de dood.

k — Koninkrijk van God

Gods Koninkrijk is de omgeving waar God en Zijn manier van leven heerst. Nu in de hemel en in ieder die van Jezus wil leren, straks ook op de vernieuwde aarde.

l — sabbat

Sabbat is het rustmoment wat God instelde nadat Hij de schepping na zes dagen had voltooid. En het is een herinnering aan het rustmoment wat nooit zal eindigen op de vernieuwde aarde die Jezus zal brengen.

m — synagoge

De synagoge was de plek waar Joden samenkwamen om te bidden en te luisteren naar wat God gesproken en geleerd had.

n — schriftgeleerden

Schriftgeleerden waren zij die wat God gesproken en geleerd had onderzochten en bestudeerden.

o — onreine geest

Anders dan de Heilige Geest, is een onreine geest een kwaadaardige kracht die dringt tot zonde, onrecht en de dood.

p — tollenaars

Tollenaars waren vaak Joden die voor de Romeinse bezetter belasting inden. Daarom werden ze door velen gezien als verraders.

q — Farizeeën

Farizeeën geloofden in mondelinge overleveringen naast de geschreven Thora (Joodse wet) en hielden zich aan de striktste wetten. Ook geloofden zij, in tegenstelling tot de Sadduceeën in de opstanding, engelen en Gods voorzienigheid.

r — rechtvaardigen

Een rechtvaardige is iemand die oprecht het goede doet.

s — vasten

Vasten is het voor een dag of periode onthouden van eten en/of drinken om het gebed te onderstrepen en versterken.

t — toonbroden

De toonbroden waren broden die in de tempel aan God geofferd werden en na zeven dagen door de priesters werd gegeten. Het was een voorafschaduwing van Jezus, het Levensbrood, die door Zijn offer Zijn leerlingen werkelijk in leven kan houden.

u — herodianen

Herodianen waren een politiek stroming die pro-Rome was. Samen met de Farizeeën die tegen Rome waren, wilden beide groepen Jezus uitschakelen.

v — discipelen

Discipelen zijn leerlingen die niet alleen theoretisch les krijgen maar hun meester ook in het dagelijkse leven volgen om zijn manier van leven in de praktijk te leren.

w — gelijkenissen

Gelijkenissen zijn voorbeelden uit het dagelijkse leven die een geestelijke werkelijkheid verduidelijken.

x — overpriesters

De overpriesters waren Joden uit de priesterlijke stam van Aäron die niet alleen godsdienstige maar ook grote politieke invloed hadden via het Sanhedrin, de hoogste Joodse raad.

y — ziel

De ziel de geestelijke essentie van wie je bent.

z — Mensenzoon

De uitdrukking "Mensenzoon" benadrukt Zijn menselijkheid, maar zet Hem ook apart van alle

andere mensen omdat Hij in ongestoorde relatie met God als Zijn Vader leefde, in tegenstelling tot andere mensen. Het was voor de Joden een verwijzing naar de komende Messias (Daniel 7:13–14).

aa — hel

De hel, anders dan het dodenrijk, is de plek van oordeel en bewuste straf buiten Gods liefdevolle aanwezigheid.

ab — eeuwige leven

Zoals de dood de beloning is op zonde, zo is eeuwig leven de beloning op een goed leven. Eeuwig leven is niet alleen, oneindig, maar ook een bovennatuurlijk gelukkig leven, in Gods liefdevolle aanwezigheid, de Bron van het leven.

ac — Hosanna

Hosanna, is net als Hallelujah een bekende Joodse uitroep die betekent: "Wij bidden U, verlos ons!" (Zie ook Psalm 118:25).

ad — tempel

De tempel was net als de hof van Eden en de tabernakel de plek waar God de mens wilde ontmoeten. Het was een afschaduwing van de hemel en een voorproefje van de manier waarop God de mensen door een offer zou redden zodat

we weer in Zijn liefdevolle aanwezigheid kunnen leven.

ae — Schrift

De Schriften zijn het geschreven onderwijs en getuigenis wat God geïnspireerd had en wat wij kennen als het eerste deel van de Bijbel.

af — Sadduceën

Anders dan de Farizeeën waren Sadduceën belangrijke Joodse leiders die alleen in de geschreven Torah geloofden en niet in engelen of de opstanding.

ag — uitverkorenen

Uitverkorenen zijn ze die, hoewel het terecht is dat alle mensen vanwege hun zonde veroordeeld worden, door God genadig uitgekozen zijn om gered te worden door het geloof in Jezus Christus.

ah — Pascha

Het Pascha was het Joodse feest wat Joden herinnerde aan de manier waarop God hen bevrijdde uit slavernij in Egypte. God oordeelde de Egyptenaren en ging de huizen van de Israëlieten die gemarkeerd waren met het bloed van een lammetje voorbij. Zo was het ook een afschaduwing van de Messias die als een Lam

geslacht werd zodat God iedereen die in Hem gelooft voorbij zal gaan bij het laatste oordeel.

ai — Nieuwe Verbond

Het Nieuwe Verbond was Gods beloofde nieuwe afspraak waarop Hij met de mensen om zou gaan. Onder het Oude Verbond, de wet, was het de afspraak: "Doe dit en je zult leven." Dit kon niemand in werkelijkheid en was enkel om te laten zien dat we iets beters nodig hadden. In dat Nieuwe Verbond was de afspraak: "Terwijl jouw bloed moet vloeien vanwege je zonde, zal het bloed van Jezus Christus, die niet gezondigd had, vloeien in jouw plaats zodat jij kunt leven."